Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

C 303

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 65

8 august 2022

Cuprins

IV *Informări*

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2022/C 303/01 Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* . . . 1

V *Anunțuri*

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2022/C 303/02 Cauza C-267/20: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 22 iunie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Audiencia Provincial – León) – Spania – AB Volvo, DAF TRUCKS NV/RM (Trimitere preliminară – Înțelegeri – Articolul 101 TFUE – Directiva 2014/104/UE – Articolele 10, 17 și 22 – Acțiuni în despăgubire în cazul încălcărilor dispozițiilor legislației în materie de concurență a Uniunii Europene – Termen de prescripție – Prezumție simplă privind existența unui prejudiciu – Cuantificarea prejudiciului suferit – Transpunere tardivă a directivei – Aplicare în timp – Dispoziții de drept material și procedural) . . . 2

2022/C 303/03 Cauza C-534/20: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 22 iunie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesarbeitsgericht – Germania) – Leistritz AG/LH [„Trimitere preliminară – Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal – Regulamentul (UE) 2016/679 – Articolul 38 alineatul (3) a doua teză – Responsabilul cu protecția datelor – Interdicția impusă unui operator sau unei persoane împuternicite de operator de a demite un responsabil cu protecția datelor sau de a l sancționa pentru îndeplinirea sarcinilor sale – Temei juridic – Articolul 16 TFUE – Cerința independenței funcționale – Reglementare națională care interzice concedierea unui responsabil cu protecția datelor în lipsa unui motiv grav”] . . . 3

RO

2022/C 303/04 Cauza C-577/20: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 16 iunie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Korkein hallinto-oikeus – Finlanda) – Procedură inițiată de A [Trimitere preliminară – Recunoașterea calificărilor profesionale – Directiva 2005/36/CE – Articolul 2 – Domeniu de aplicare – Articolul 13 alineatul (2) – Profesii reglementate – Condiții de obținere a dreptului de acces la titlul de psihoterapeut într-un stat membru pe baza unei diplome în psihoterapie emise de o universitate stabilită într-un alt stat membru – Articolele 45 și 49 TFUE – Libertățile de circulație și de stabilire – Aprecierea echivalenței formării în cauză – Articolul 4 alineatul (3) TUE – Principiul cooperării loiale între statele membre – Contestare de către statul membru gazdă a nivelului cunoștințelor și calificărilor a cărui prezumare este permisă de o diplomă emisă într-un alt stat membru – Condiții] 3

2022/C 303/05 Cauza C-596/20: Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 16 iunie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Fővárosi Törvényszék – Ungaria) – DuoDecad Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága [Trimitere preliminară – Fiscalitate – Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Articolele 2, 24 și 43 – Locul de prestare a serviciilor – Servicii de suport tehnic furnizate unei societăți stabilite într-un alt stat membru – Abuz de drept – Aprecierea faptelor – Necompetență] 4

2022/C 303/06 Cauza C-661/20: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 22 iunie 2022 – Comisia Europeană/Republica Slovacă [Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Directiva 92/43/CEE – Articolul 6 alineatele (2) și (3) – Conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică – Directiva 2009/147/CE – Articolul 4 alineatul (1) – Conservarea păsărilor sălbatice – Cocoșul de munte (Tetrao urogallus) – Programe de gestionare a pădurilor – Tăieri de urgență – Evaluarea corespunzătoare a efectelor lor – Situri Natura 2000 – Arii de protecție specială desemnate pentru conservarea cocoșului de munte – Lipsa unor măsuri de prevenire a deteriorării habitatelor, precum și a unor măsuri speciale de conservare în anumite arii] 5

2022/C 303/07 Cauza C-700/20: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 20 iunie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Commercial Court) [Înalta Curte de Justiție (Anglia și Țara Galilor), Secția Queen's Bench (Camera comercială), Regatul Unit] – London Steam-Ship Owners' Mutual Insurance Association Limited/Kingdom of Spain [Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie civilă și comercială – Regulamentul (CE) nr. 44/2001 – Recunoașterea unei hotărâri pronunțate în alt stat membru – Motive de nerecunoaștere – Articolul 34 punctul 3 – Hotărâre ireconciliabilă cu o hotărâre pronunțată anterior între aceleași părți în statul membru solicitat – Condiții – Respectarea în hotărârea pronunțată anterior și prin care se preiau termenii unei sentințe arbitrale a dispozițiilor și a obiectivelor fundamentale ale Regulamentului (CE) nr. 44/2001 – Articolul 34 punctul 1 – Recunoaștere vădit contrară ordinii publice a statului membru solicitat – Condiții] 6

2022/C 303/08 Cauzele conexate C-65/21 P și C-73/21 P-C-75/21 P: Hotărârea Curții (Camera a patra) din 16 iunie 2022 – SGL Carbon SE (C-65/21 P), Química del Nalón SA, fostă Industrial Química del Nalón SA (C-73/21 P), Deza a.s. (C-74/21 P), Bilbaína de Alquitranes SA (C-75/21 P)/Comisia Europeană, Regatul Spaniei, Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA) [Recursuri – Mediu – Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 – Clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor – Regulamentul (UE) nr. 944/2013 – Clasificarea substanței smoală, gudron de huilă, temperatură înaltă printre substanțele cu toxicitate acvatică acută din categoria 1 (H400) și cu toxicitate acvatică cronică din categoria 1 (H410) – Anulare – Acțiune în despăgubire] 7

2022/C 303/09 Cauza C-229/21: Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 16 iunie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour d'appel de Bruxelles – Belgia) – Port de Bruxelles, Région de Bruxelles-Capitale/Infrabel SA [Trimitere preliminară – Rețeaua transeuropeană de transport – Regulamentul (UE) nr. 1315/2013 – Articolul 15 alineatul (1) – Infrastructură de transport pe căi navigabile interioare – Porturi interioare – Obligația unui stat membru de a conecta porturi interioare la infrastructura de transport rutier sau de transport feroviar – Eliminarea conexiunii cu unul dintre aceste două tipuri de infrastructuri de transport – Condiții] 7

2022/C 303/10 Cauza C-376/21: Hotărârea Curții (Camera a opta) din 16 iunie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Varhoven administrativen sad – Bulgaria) – Zamestnik-ministar na regionalnoto razvitie i blagoustroystvoto i rakovoditel na Upravlyavashtia organ na Operativna programa „Regioni v rastezh" 2014-2020/Obshtina Razlog [Trimitere preliminară – Atribuirea contractelor de achiziții publice – Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 – Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 – Inaplicabilitate în cazul contractelor de achiziții publice încheiate de state membre și finanțate din resurse provenite din fonduri structurale și de investiții europene – Directiva 2014/24/UE – Trimitere directă și necondiționată în legislația națională la dispoziții ale dreptului Uniunii – Aplicabilitate în cazul unui contract a cărui valoare estimată este inferioară pragului stabilit de directivă – Articolul 32 alineatul (2) litera (a) – Posibilitatea unei autorități contractante de a adresa o invitație de participare la o procedură de negociere fără publicare prealabilă unui singur operator economic, după ce a constatat nereușita unei proceduri deschise anterioare – Obligație de a menține condițiile inițiale ale contractului fără a introduce modificări substanțiale] 8

2022/C 303/11 Cauza C-728/21: Ordonanța Curții (Camera a noua) din 28 iunie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Supremo Tribunal Administrativo – Portugalia) – OF/Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP) [Trimitere preliminară – Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții – Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 – Protecția intereselor financiare ale Uniunii – Abateri de la dreptul Uniunii – Urmărire în justiție – Termen de prescripție – Întrerupere – Act cu privire la cercetarea sau urmărirea în justiție a unei abateri – Noțiune – Raport de control prin care se constată existența unei abateri] 9

2022/C 303/12 Cauza C-3/22 P: Recurs introdus la 3 ianuarie 2022 de Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior, SL împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera întâi) din 22 octombrie 2021 în cauza T-22/21, Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior/Comisia 10

2022/C 303/13 Cauza C-153/22 P: Recurs introdus la 2 martie 2022 de Legero Schuhfabrik GmbH împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a noua) din 15 decembrie 2021 în cauza T-683/20, Legero Schuhfabrik GmbH/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală 10

2022/C 303/14 Cauza C-154/22 P: Recurs introdus la 2 martie 2022 de Legero Schuhfabrik GmbH împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a noua) din 15 decembrie 2021 în cauza T-682/20, Legero Schuhfabrik GmbH/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală 10

2022/C 303/15 Cauza C-252/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Târgu-Mureș (România) la data de 8 aprilie 2022 – Societatea Civilă Profesională de Avocați AB & CD / Consiliul Județean Suceava e.a. 11

2022/C 303/16 Cauza C-266/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel București (România) la data de 20 aprilie 2022 – CRRC Qingdao Sifang CO LTD, Astra Vagoane Călători SA/Autoritatea pentru Reformă Feroviară, Alstom Ferroviaria SpA 12

2022/C 303/17 Cauza C-269/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgaria) la 21 aprilie 2022 – Procedură penală privind pe IP, DD, ZI, SS, HYa 12

2022/C 303/18 Cauza C-283/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Okresný súd Prešov (Slovacia) la 26 aprilie 2022 – DZ, EO, YV, YE și MP/Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky 13

2022/C 303/19 Cauza C-286/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Hof van Cassatie (Belgia) la 28 aprilie 2022 – KBC Verzekeringen NV/P&V Verzekeringen CVBA 14

2022/C 303/20 Cauza C-314/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Varhoven administrativen sad (Bulgaria) la 11 mai 2022 – „Consortium Remi Group" AD/ Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite 14

2022/C 303/21 Cauza C-325/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunalul Administrativ – Varna (Bulgaria) la 13 mai 2022 – TS, HI/Ministar na zemedelieto, hranite i gorite 15

2022/C 303/22 Cauza C-341/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte suprema di cassazione (Italia) la 25 mai 2022 – Feudi di San Gregorio Aziende Agricole SpA/Agenzia delle Entrate 16

2022/C 303/23 Cauza C-359/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court (Irlanda) la 3 iunie 2022 – AHY/The Minister for Justice 17

2022/C 303/24 Cauza C-363/22 P: Recurs introdus la 6 iunie 2022 de Planistat Europe și domnul Hervé-Patrick Charlot împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 6 aprilie 2022 în cauza T-735/20, Planistat Europe și Charlot/Comisia 18

2022/C 303/25 Cauza C-367/22 P: Recurs introdus la 7 iunie 2022 de Air Canada împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra extinsă) din 30 martie 2022 în cauza T-326/17, Air Canada/Comisia 19

2022/C 303/26 Cauza C-368/22: Cerere de decizie preliminară introdusă de Vestre Landsret (Danemarca) la 8 iunie 2022 – Skatteministeriet/Danish Fluid System Technologies A/S 20

2022/C 303/27 Cauza C-369/22 P: Recurs introdus la 8 iunie 2022 de Air France SA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra extinsă) din 30 martie 2022 în cauza T-338/17, Air France/Comisia Europeană . . . 21

2022/C 303/28 Cauza C-370/22 P: Recurs introdus la 8 iunie 2022 de Air France-KLM împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra extinsă) din 30 martie 2022 în cauza T-337/17, Air France-KLM/Comisia Europeană 21

2022/C 303/29 Cauza C-375/22 P: Recurs introdus la 9 iunie 2022 de LATAM Airlines Group SA, Lan Cargo SA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra extinsă) din 30 martie 2022 în cauza T-344/17, Latam Airlines Group și Lan Cargo/Comisia 22

2022/C 303/30 Cauza C-378/22 P: Recurs introdus la 9 iunie 2022 de British Airways plc împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra extinsă) din 30 martie 2022 în cauza T-341/17, British Airways/Comisia 23

2022/C 303/31 Cauza C-379/22 P: Recurs introdus la 9 iunie 2022 de Singapore Airlines Ltd, Singapore Airlines Cargo Pte Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra extinsă) din 30 martie 2022 în cauza T-350/17, Singapore Airlines și Singapore Airlines Cargo/Comisia 24

2022/C 303/32 Cauza C-380/22 P: Recurs introdus la 9 iunie 2022 de Deutsche Lufthansa AG, Lufthansa Cargo AG, Swiss International Air Lines AG împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra extinsă) din 30 martie 2022 în cauza T-342/17, Deutsche Lufthansa și alții/Comisia 25

2022/C 303/33 Cauza C-381/22 P: Recurs introdus la 9 iunie 2022 de Japan Airlines Co. Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra extinsă) din 30 martie 2022 în cauza T-340/17, Japan Airlines/Comisia 26

2022/C 303/34 Cauza C-382/22 P: Recurs introdus la 9 iunie 2022 de Cathay Pacific Airways Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra extinsă) din 30 martie 2022 în cauza T-343/17, Cathay Pacific Airways/Comisia 27

2022/C 303/35 Cauza C-384/22: Acțiune introdusă la 9 iunie 2022 – Comisia Europeană/Regatul Spaniei 28

2022/C 303/36 Cauza C-385/22 P: Recurs introdus la 13 iunie 2022 de Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra extinsă) din 30 martie 2022 în cauza T-325/17, Koninklijke Luchtvaart Maatschappij/Comisia 29

2022/C 303/37 Cauza C-386/22 P: Recurs introdus la 13 iunie 2022 de Martinair Holland NV împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra extinsă) din 30 martie 2022 în cauza T-323/17, Martinair Holland/Comisia 30

2022/C 303/38 Cauza C-401/22 P: Recurs introdus la 16 iunie 2022 de Cargolux Airlines International SA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra extinsă) din 30 martie 2022 în cauza T-334/17, Cargolux Airlines/Comisia 31

2022/C 303/39 Cauza C-403/22 P: Recurs introdus la 17 iunie 2022 de SAS Cargo Group A/S, Scandinavian Airlines System Denmark-Norway-Sweden, SAS AB împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra extinsă) din 30 martie 2022 în cauza T-324/17, SAS Cargo Group și alții/Comisia 32

Tribunalul

2022/C 303/40 Cauza T-531/16: Hotărârea Tribunalului din 15 iunie 2022 – Dumitrescu și Schwarz/Comisia („Funcție publică – Funcționari – Reforma statutului din 2014 – Rambursarea cheltuielilor de călătorie anuală – Loc de origine situat într-o țară terță – Plată forfetară calculată pe baza distanței dintre locul de repartizare și capitala statului membru a cărui cetățenie o are funcționarul”) 34

2022/C 303/41 Cauza T-532/16: Hotărârea Tribunalului din 15 iunie 2022 – YT și YU/Comisia („Funcție publică – Funcționari – Reforma statutului din 2014 – Rambursarea cheltuielilor de călătorie anuală – Loc de origine situat într-o țară terță – Plată forfetară calculată pe baza distanței dintre locul de repartizare și capitala statului membru a cărui cetățenie o are funcționarul”) 34

2022/C 303/42 Cauza T-533/16: Hotărârea Tribunalului din 15 iunie 2022 – YV și alții/Comisia („Funcție publică – Funcționari – Reforma statutului din 2014 – Rambursarea cheltuielilor de călătorie anuală – Loc de origine situat într-o țară terță – Plată forfetară calculată pe baza distanței dintre locul de repartizare și capitala statului membru a cărui cetățenie o are funcționarul”) 35

2022/C 303/43 Cauza T-538/16: Hotărârea Tribunalului din 15 iunie 2022 – Schaffrin/Comisia („Funcție publică – Funcționari – Reforma statutului din 2014 – Rambursarea cheltuielilor de călătorie anuală – Loc de origine situat într-o țară terță – Plată forfetară calculată pe baza distanței dintre locul de repartizare și capitala statului membru a cărui cetățenie o are funcționarul”) 36

2022/C 303/44 Cauza T-545/16: Hotărârea Tribunalului din 15 iunie 2022 – YY și ZA/Curtea de Justiție a Uniunii Europene („Funcție publică – Funcționari – Reforma statutului din 2014 – Rambursarea cheltuielilor de călătorie anuală – Loc de origine situat într-o țară terță – Plată forfetară calculată pe baza distanței dintre locul de repartizare și capitala statului membru a cărui cetățenie o are funcționarul”) 36

2022/C 303/45 Cauza T-357/19: Hotărârea Tribunalului din 22 iunie 2022 – Italia/Comisia [„FEDR – Politică regională – Programe operaționale din cadrul obiectivului «Investiții în favoarea creșterii și a ocupării forței de muncă» în Italia – Decizie de aprobare a contribuției financiare din partea FEDR pentru proiectul major «Proiect major național bandă foarte largă – zone albe» – Ineligibilitatea cheltuielilor beneficiarului cu titlu de TVA – Articolul 69 alineatul (3) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 – Noțiunea de «TVA recuperabil în temeiul legislației naționale privind TVA-ul»”] . . . 37

2022/C 303/46 Cauza T-584/19: Hotărârea Tribunalului din 22 iunie 2022 – thyssenkrupp/Comisia („Concurență – Concentrări – Piața de producție și de distribuție de produse plate din oțel carbon – Decizie privind declararea concentrării ca fiind incompatibilă cu piața internă și cu Acordul privind SEE – Piață relevantă – Evaluarea efectelor operațiunii asupra concurenței – Angajamente – Obligația de motivare”) 38

2022/C 303/47 Cauza T-657/20: Hotărârea Tribunalului din 22 iunie 2022 – Ryanair/Comisia (Finnair II; Covid-19) („Ajutoare de stat – Piața finlandeză a transportului aerian – Ajutor acordat de Finlanda în favoarea Finnair în cadrul pandemiei de COVID-19 – Recapitalizarea unei companii aeriene efectuată de proprietarii săi publici și privați proporțional cu structura de proprietate preexistentă – Decizie de a nu ridica obiecții – Cadru temporar pentru măsuri de ajutor de stat – Măsură destinată să remedieze perturbări grave ale economiei unui stat membru – Derogare de la anumite cerințe ale Cadrului temporar – Lipsa unei evaluări comparative a efectelor pozitive ale ajutorului și a efectelor negative ale acestuia asupra condițiilor schimburilor comerciale și asupra menținerii unei concurențe nedenaturate – Egalitate de tratament – Libertatea de stabilire – Libera prestare a serviciilor – Obligația de motivare”) 39

2022/C 303/48 Cauza T-739/20: Hotărârea Tribunalului din 22 iunie 2022 – Unite the Union/EUIPO – WWRD Ireland (WATERFORD) [„Marcă a Uniunii europene – Procedură de decădere – Marca verbală a Uniunii europene WATERFORD – Acțiune în anulare – Articolul 63 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2017/1001 – Admisibilitate – Marcă de natură a induce publicul în eroare – Articolul 51 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 58 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul 2017/1001]”] 39

2022/C 303/49 Cauza T-29/21: Hotărârea Tribunalului din 22 iunie 2022 – Beveland/EUIPO – Super B (BUCANERO) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de decădere – Marca Uniunii Europene verbală BUCANERO – Utilizare serioasă a mărcii – Articolul 18 alineatul (1) al doilea paragraf litera (a) și articolul 58 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul 2017/1001 – Formă care diferă prin elemente care nu aduc atingere caracterului distinctiv – Dovada utilizării serioase”] 40

2022/C 303/50 Cauza T-122/21: Hotărârea Tribunalului din 15 iunie 2022 – QI/Comisia („Funcție publică – Funcționari – Raport de evaluare – Exerciții de evaluare 2018 și 2019 – Evaluare nesatisfăcătoare a prestațiilor de conducere – Dispoziții generale de aplicare a articolului 43 din statut – Procedură de validare – Principiul imparțialității – Eroare vădită de apreciere”) 41

2022/C 303/51 Cauza T-329/21: Hotărârea Tribunalului din 22 iunie 2022 – Puma/EUIPO – V. Fraas (FRAAS) [„Marcă a Uniunii europene – Procedură de decădere – Marca Uniunii Europene verbală FRAAS – Utilizare serioasă a mărcii – Utilizare pentru produsele pentru care marca a fost înregistrată – Articolul 51 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 58 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/1001 – Dovada utilizării serioase”] 41

2022/C 303/52 Cauza T-356/21: Hotărârea Tribunalului din 22 iunie 2022 – Future Motion/EUIPO – El Corte Inglés (HYPERCORE) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană – Marca verbală HYPERCORE – Marca Uniunii Europene figurativă anterioară HIPERCOR – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]”] 42

2022/C 303/53 Cauza T-479/21: Hotărârea Tribunalului din 22 iunie 2022 – Haswani/Consiliul („Politică externă și de securitate comună – Măsuri restrictive luate împotriva Siriei – Înghețarea fondurilor – Autoritate de lucru judecat – Eroare de apreciere – Proporționalitate – Obligația de motivare – Dreptul la apărare – Dreptul la un proces echitabil”) 42

2022/C 303/54 Cauza T-602/21: Hotărârea Tribunalului din 22 iunie 2022 – Kubara/EUIPO (good calories) [„Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative good calories – Motive absolute de refuz – Lipsa caracterului distinctiv – Caracter descriptiv – Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001 – Securitate juridică – Încredere legitimă”] 43

2022/C 303/55 Cauza T-628/21: Hotărârea Tribunalului din 22 iunie 2022 – Tequila Revolución/EUIPO – Horizons Group (London) (Revolution Vodka) [„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale Revolution Vodka – Marca Uniunii Europene verbală anterioară TEQUILA REVOLUCIÓN – Motive relative de refuz – Articolul 8 alineatul (1) literele (a) și b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 – Lipsa utilizării serioase – Articolul 47 alineatul (2) din Regulamentul 2017/1001”] 44

2022/C 303/56 Cauza T-83/20: Ordonanța Tribunalului din 16 iunie 2022 – bonnanwalt/EUIPO – Bayerischer Rundfunk și alții (tagesschau) („Marcă a Uniunii Europene – Procedură de decădere – Maca Uniunii Europene verbală tagesschau – Declarare în parte a decăderii – Reprezentare de către un avocat care nu are calitatea de terț independent în raport cu reclamanta – Inadmisibilitate”) 44

2022/C 303/57 Cauza T-509/20: Ordonanța Tribunalului din 7 iunie 2022 – Daimler/Comisia [„Mediu – Regulamentul (UE) 2019/631 – Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/1153 – Decizia de punere în aplicare (UE) 2020/1035 – Emisii de dioxid de carbon – Metodologia de testare – Autoturisme – Modificarea deciziei atacate în ceea ce o privește pe reclamantă – Litigiu rămas fără obiect – Nepronunțare asupra fondului”] 45

2022/C 303/58 Cauza T-236/21: Ordonanța Tribunalului din 14 iunie 2022 – FZ și alții/Comisia („Funcție publică – Funcționari – Remunerare – Personal al Comisiei repartizat într-o țară terță – Actualizare intermediară a coeficienților corectori – Eroare vădită de apreciere – Efect retroactiv – Securitate juridică – Obligația de solicitudine – Acțiune vădit nefondată”) 45

2022/C 303/59 Cauza T-246/21: Ordonanța Tribunalului din 14 iunie 2022 – FJ și alții/SEAE („Funcție publică – Funcționari – Remunerație – Personal al SEAE repartizat într-o țară terță – Actualizare intermediară a coeficienților corectori – Eroare vădită de apreciere – Efect retroactiv – Securitate juridică – Obligația de solicitudine – Acțiune vădit nefondată”) 46

2022/C 303/60 Cauza T-334/21: Ordonanța Tribunalului din 13 iunie 2022 – Mendes de Almeida/Consiliul („Funcție publică – Numirea procurorilor europeni ai Parchetului European – Numirea unuia dintre candidații desemnați de Portugalia – Inexistența unui litigiu între Uniune și unul dintre agenții acesteia în limitele și condițiile stabilite prin statut și RAA – Articolul 270 TFUE – Necompetență vădită") 47

2022/C 303/61 Cauza T-493/21: Ordonanța Tribunalului din 9 iunie 2022 – Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior/Comisia („Acțiune în anulare – Instrument de asistență pentru preaderare – Stat terț – Contract național de achiziții publice – Reziliere a contractului de către autoritatea contractantă – Cerere de executare de către autoritatea contractantă a unei garanții bancare – Contrasemnare de către șeful delegației Uniunii în statul terț – Necompetență") 47

2022/C 303/62 Cauza T-234/22 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 21 iunie 2022 – Ismailova/Consiliul („Măsuri provizorii – Politica externă și de securitate comună – Măsuri restrictive adoptate în raport cu acțiunile Rusiei care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei – Înghețarea fondurilor – Cerere de măsuri provizorii – Lipsa urgenței – Evaluare comparativă a intereselor") 48

2022/C 303/63 Cauza T-238/22 R: Ordonanța președintelui Tribunalului din 21 iunie 2022 – Narzieva/Consiliul („Procedură privind măsurile provizorii – Politica externă și de securitate comună – Măsuri restrictive luate având în vedere acțiunile Rusiei care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei – Înghețare a fondurilor – Cerere de măsuri provizorii – Lipsa urgenței – Evaluare comparativă a intereselor") 49

2022/C 303/64 Cauza T-290/22: Acțiune introdusă la 19 mai 2022 – Kesaev/Consiliul 49

2022/C 303/65 Cauza T-328/22: Acțiune introdusă la 30 mai 2022 – Korres/EUIPO – Naos (EST. KORRES 1996 HYDRA-BIOME) 50

2022/C 303/66 Cauza T-332/22: Acțiune introdusă la 2 iunie 2022 – TotalEnergies Marketing Nederland/Comisia . 51

2022/C 303/67 Cauza T-355/22: Acțiune introdusă la 13 iunie 2022 – Aitana/EUIPO 52

2022/C 303/68 Cauza T-361/22: Acțiune introdusă la 17 iunie 2022 – Timchenko/Consiliul 53

2022/C 303/69 Cauza T-362/22: Acțiune introdusă la 18 iunie 2022 – Bazhaev/Consiliul 54

2022/C 303/70 Cauza T-364/22: Acțiune introdusă la 18 iunie 2022 – Shulgin/Consiliul 55

2022/C 303/71 Cauza T-367/22: Acțiune introdusă la 21 iunie 2022 – PT/Comisia 55

2022/C 303/72 Cauza T-368/22: Acțiune introdusă la 22 iunie 2022 – Cassa Centrale/EUIPO – Bankia (BANQUÌ) . 56

2022/C 303/73 Cauza T-371/22: Acțiune introdusă la 27 iunie 2022 – Montanari/EUCAP Sahel Niger 57

2022/C 303/74 Cauza T-773/19: Ordonanța Tribunalului din 21 iunie 2022 – BAE Systems/Comisia 57

IV

(Informări)

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

Ultimele publicații ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*

(2022/C 303/01)

Ultima publicație

JO C 294, 1.8.2022

Publicații anterioare

JO C 284, 25.7.2022

JO C 276, 18.7.2022

JO C 266, 11.7.2022

JO C 257, 4.7.2022

JO C 244, 27.6.2022

JO C 237, 20.6.2022

Aceste texte sunt disponibile pe

EUR-Lex: https://eur-lex.europa.eu

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 22 iunie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Audiencia Provincial – León) – Spania – AB Volvo, DAF TRUCKS NV/RM

(Cauza C-267/20) [1]

(Trimitere preliminară – Înțelegeri – Articolul 101 TFUE – Directiva 2014/104/UE – Articolele 10, 17 și 22 – Acțiuni în despăgubire în cazul încălcărilor dispozițiilor legislației în materie de concurență a Uniunii Europene – Termen de prescripție – Prezumție simplă privind existența unui prejudiciu – Cuantificarea prejudiciului suferit – Transpunere tardivă a directivei – Aplicare în timp – Dispoziții de drept material și procedural)

(2022/C 303/02)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Audiencia Provincial – León

Părțile din procedura principală

Apelante: AB Volvo, DAF TRUCKS NV

Intimată: RM

Dispozitivul

Articolul 10 din Directiva 2014/104/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 noiembrie 2014 privind anumite norme care guvernează acțiunile în despăgubire în temeiul dreptului intern în cazul încălcărilor dispozițiilor legislației în materie de concurență a statelor membre și a Uniunii Europene trebuie interpretat în sensul că reprezintă o dispoziție de drept material, în sensul articolului 22 alineatul (1) din această directivă, și că intră în domeniul său de aplicare temporal o acțiune în despăgubire care, deși privește o încălcare a legislației în materie de concurență ce a încetat înainte de intrarea în vigoare a directivei menționate, a fost introdusă după intrarea în vigoare a dispozițiilor care o transpun în dreptul național, în măsura în care termenul de prescripție aplicabil acțiunii respective în temeiul vechilor norme nu s-a împlinit înainte de data de expirare a termenului de transpunere a directivei respective.

Articolul 17 alineatul (1) din Directiva 2014/104 trebuie interpretat în sensul că reprezintă o dispoziție procedurală, în sensul articolului 22 alineatul (2) din această directivă, și că intră în domeniul său de aplicare temporal o acțiune în despăgubire care, deși privește o încălcare a legislației în materie de concurență ce a încetat înainte de intrarea în vigoare a directivei menționate, a fost introdusă după 26 decembrie 2014 și după intrarea în vigoare a dispozițiilor naționale care o transpun în dreptul național.

Articolul 17 alineatul (2) din Directiva 2014/104 trebuie interpretat în sensul că reprezintă o dispoziție de drept material, în sensul articolului 22 alineatul (1) din această directivă, și că nu intră în domeniul său de aplicare temporal o acțiune în despăgubire care, deși a fost introdusă după intrarea în vigoare a dispozițiilor ce transpun tardiv directiva menționată în dreptul național, privește o încălcare a legislației în materie de concurență care a încetat înainte de data expirării termenului de transpunere a acesteia.

[1] JO C 320, 28.9.2020.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 22 iunie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesarbeitsgericht – Germania) – Leistritz AG/LH

(Cauza C-534/20) ([1])

[„Trimitere preliminară – Protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal – Regulamentul (UE) 2016/679 – Articolul 38 alineatul (3) a doua teză – Responsabilul cu protecția datelor – Interdicția impusă unui operator sau unei persoane împuternicite de operator de a demite un responsabil cu protecția datelor sau de a l sancționa pentru îndeplinirea sarcinilor sale – Temei juridic – Articolul 16 TFUE – Cerința independenței funcționale – Reglementare națională care interzice concedierea unui responsabil cu protecția datelor în lipsa unui motiv grav”]

(2022/C 303/03)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesarbeitsgericht

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Leistritz AG

Pârâtă: LH

Dispozitivul

Articolul 38 alineatul (3) a doua teză din Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale care prevede că un operator sau o persoană împuternicită de operator poate concedia un responsabil cu protecția datelor care este membru al personalului său numai pentru un motiv grav, chiar dacă concedierea nu are legătură cu îndeplinirea sarcinilor acestui responsabil, cu condiția ca o astfel de reglementare să nu compromită atingerea obiectivelor regulamentul menționat.

([1]) JO C 28, 25.1.2021.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 16 iunie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Korkein hallinto-oikeus – Finlanda) – Procedură inițiată de A

(Cauza C-577/20) ([1])

[Trimitere preliminară – Recunoașterea calificărilor profesionale – Directiva 2005/36/CE – Articolul 2 – Domeniu de aplicare – Articolul 13 alineatul (2) – Profesii reglementate – Condiții de obținere a dreptului de acces la titlul de psihoterapeut într-un stat membru pe baza unei diplome în psihoterapie emise de o universitate stabilită într-un alt stat membru – Articolele 45 și 49 TFUE – Libertățile de circulație și de stabilire – Aprecierea echivalenței formării în cauză – Articolul 4 alineatul (3) TUE – Principiul cooperării loiale între statele membre – Contestare de către statul membru gazdă a nivelului cunoștințelor și calificărilor a cărui prezumare este permisă de o diplomă emisă într-un alt stat membru – Condiții]

(2022/C 303/04)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein hallinto-oikeus

Părțile din procedura principală

Recurent: A

cu participarea: Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirasto

Dispozitivul

1) Articolul 13 alineatul (2) din Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2013/55/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2013, precum și articolele 45 și 49 TFUE trebuie interpretate în sensul că o cerere de acces la o profesie reglementată și de autorizare a exercitării acesteia în statul membru gazdă formulată, în temeiul articolului 13 alineatul (2) amintit, de o persoană care, pe de o parte, este titulara unui titlu de calificare referitor la această profesie eliberat într-un stat membru în care profesia menționată nu este reglementată și care, pe de altă parte, nu îndeplinește cerința de a fi exercitat aceeași profesie pe durata minimă prevăzută la acest articol 13 alineatul (2) trebuie să fie evaluată de autoritatea competentă a statului membru gazdă în lumina articolului 45 sau 49 TFUE.

2) Articolele 45 și 49 TFUE coroborate cu articolul 4 alineatul (3) TUE trebuie interpretate în sensul că autoritatea competentă din statul membru gazdă sesizată cu o cerere de autorizare a exercitării unei profesii reglementate în acest stat membru este obligată să considere drept veridică o diplomă eliberată de autoritatea unui alt stat membru și nu poate, în principiu, să repună în discuție nivelul cunoștințelor și al calificărilor pe care această diplomă permite să se prezume că a fost dobândit de solicitant. Numai atunci când are îndoieli serioase, întemeiate pe elemente concrete care constituie o serie concordantă de indicii ce sugerează că diploma de care se prevalează solicitantul nu reflectă nivelul cunoștințelor și al calificărilor pe care permite să se prezume că au fost dobândite de acesta, autoritatea menționată poate solicita autorității emitente reexaminarea în lumina acestor elemente a temeiniciei eliberării diplomei în discuție, această din urmă autoritate trebuind, dacă este cazul, să o retragă. Printre elementele concrete pot figura eventual, printre altele, informații transmise atât de alte persoane decât organizatorii formării în cauză, cât și de autoritățile unui alt stat membru care acționează în cadrul funcțiilor lor. Atunci când autoritatea emitentă a reexaminat în lumina acestor elemente temeinicia eliberării sale, fără a o retrage, numai cu titlu excepțional, în cazul în care împrejurările speței ar evidenția în mod vădit lipsa de veridicitate a acestei diplome, autoritatea statului membru gazdă poate repune în discuție temeinicia eliberării diplomei respective.

(1) JO C 62, 22.2.2021.

Hotărârea Curții (Camera a zecea) din 16 iunie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Fővárosi Törvényszék – Ungaria) – DuoDecad Kft./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Cauza C-596/20) (1)

[Trimitere preliminară – Fiscalitate – Sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA) – Directiva 2006/112/CE – Articolele 2, 24 și 43 – Locul de prestare a serviciilor – Servicii de suport tehnic furnizate unei societăți stabilite într-un alt stat membru – Abuz de drept – Aprecierea faptelor – Necompetență]

(2022/C 303/05)

Limba de procedură: maghiara

Instanța de trimitere

Fővárosi Törvényszék

Părțile din procedura principală

Reclamantă: DuoDecad Kft.

Pârâtă: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Dispozitivul

Curtea de Justiție a Uniunii Europene nu este competentă să răspundă la întrebările preliminare adresate de Fővárosi Törvényszék (Curtea din Budapesta-Capitală, Ungaria) prin decizia din 28 septembrie 2020.

(1) JO C 35, 1.2.2021.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 22 iunie 2022 – Comisia Europeană/Republica Slovacă

(Cauza C-661/20) [1]

[Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru – Directiva 92/43/CEE – Articolul 6 alineatele (2) și (3) – Conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică – Directiva 2009/147/CE – Articolul 4 alineatul (1) – Conservarea păsărilor sălbatice – Cocoșul de munte (Tetrao urogallus) – Programe de gestionare a pădurilor – Tăieri de urgență – Evaluarea corespunzătoare a efectelor lor – Situri Natura 2000 – Arii de protecție specială desemnate pentru conservarea cocoșului de munte – Lipsa unor măsuri de prevenire a deteriorării habitatelor, precum și a unor măsuri speciale de conservare în anumite arii]

(2022/C 303/06)

Limba de procedură: slovaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Hermes și R. Lindenthal, agenți)

Pârâtă: Republica Slovacă (reprezentant: B. Ricziová, agent)

Dispozitivul

1) Este necesar să se constate că:

— prin scutirea programelor de întreținere a pădurilor și a modificărilor lor, a tăierilor de urgență, precum și a măsurilor destinate să prevină amenințările la adresa pădurilor și să elimine consecințele pagubelor provocate de catastrofele naturale, de obligația de a fi supuse, atunci când pot afecta în mod semnificativ ariile Natura 2000, unei evaluări corespunzătoare a efectelor lor asupra ariei în cauză în funcție de obiectivele de conservare a acestei arii;

— prin faptul că nu a luat măsurile necesare pentru a împiedica deteriorarea habitatelor și perturbările relevante în ariile de protecție specială (APS) desemnate pentru conservarea cocoșului de munte (Tetrao urogallus) (APS Nízke Tatry SKCHVU018, APS Tatry SKCHVU030, APS Veľká Fatra SKCHVU033, APS Muránska planina Stolica SKCHVU017, APS Chočské vrchy SKCHVU050, APS Horná Orava SKCHVU008, APS Volovské vrchy SKCHVU036, APS Malá Fatra SKCHVU013, APS Poľana SKCHVU022, APS Slovenský Raj SKCHVU053, APS Levočské vrchy SKCHVU051 și APS Strážovské vrchy SKCHVU028);

— prin faptul că nu a luat măsurile speciale de conservare aplicabile habitatului cocoșului de munte (Tetrao urogallus) în APS desemnate pentru conservarea sa pentru a i se asigura supraviețuirea și reproducerea în aria de răspândire (APS Nízke Tatry SKCHVU018, APS Tatry SKCHVU030, APS Veľká Fatra SKCHVU033, APS Muránska planina Stolica SKCHVU017, APS Volovské vrchy SKCHVU036, APS Malá Fatra SKCHVU013 și APS Levočské vrchy SKCHVU051).

Republica Slovacă nu și a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 6 alineatul (3) din Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică coroborat cu articolul 7 din aceasta, al articolului 6 alineatul (2) din Directiva 92/43 coroborat cu articolul 7 din aceasta, precum și, respectiv, al articolului 4 alineatul (1) din Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice.

2) Obligă Republica Slovacă la plata cheltuielilor de judecată.

[1] JO C 44, 8.2.2021

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 20 iunie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Commercial Court) [Înalta Curte de Justiție (Anglia și Țara Galilor), Secția Queen's Bench (Camera comercială), Regatul Unit] – London Steam-Ship Owners' Mutual Insurance Association Limited/Kingdom of Spain

(Cauza C-700/20) [1]

[Trimitere preliminară – Cooperare judiciară în materie civilă și comercială – Regulamentul (CE) nr. 44/2001 – Recunoașterea unei hotărâri pronunțate în alt stat membru – Motive de nerecunoaștere – Articolul 34 punctul 3 – Hotărâre ireconciliabilă cu o hotărâre pronunțată anterior între aceleași părți în statul membru solicitat – Condiții – Respectarea în hotărârea pronunțată anterior și prin care se preiau termenii unei sentințe arbitrale a dispozițiilor și a obiectivelor fundamentale ale Regulamentului (CE) nr. 44/2001 – Articolul 34 punctul 1 – Recunoaștere vădit contrară ordinii publice a statului membru solicitat – Condiții]

(2022/C 303/07)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Commercial Court) [Înalta Curte de Justiție (Anglia și Țara Galilor), Secția Queen's Bench (Camera comercială)]

Părțile din procedura principală

Reclamantă: London Steam-Ship Owners' Mutual Insurance Association Limited

Pârât: Kingdom of Spain

Dispozitivul

1) Articolul 34 punctul 3 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretat în sensul că o hotărâre pronunțată de o instanță a unui stat membru și prin care se preiau termenii unei sentințe arbitrale nu constituie o hotărâre în sensul acestei dispoziții atunci când o hotărâre prin care se ajunge la un rezultat echivalent cu cel al acestei sentințe nu ar fi putut fi adoptată de o instanță a statului membru respectiv fără a încălca dispozițiile și obiectivele fundamentale ale regulamentului menționat, în special efectul relativ al unei clauze compromisorii cuprinse într-un contract de asigurare și normele privind litispendența prevăzute la articolul 27 din acesta, hotărârea în cauză neputând să se opună, în acest caz, recunoașterii în statul membru respectiv a unei hotărâri pronunțate de o instanță în alt stat membru.

2) Articolul 34 punctul 1 din Regulamentul nr. 44/2001 trebuie interpretat în sensul că, în ipoteza în care articolul 34 punctul 3 din regulamentul menționat nu se aplică unei hotărâri prin care se preiau termenii unei sentințe arbitrale, recunoașterea sau executarea unei hotărâri pronunțate în alt stat membru nu poate fi refuzată ca urmare a caracterului său contrar ordinii publice, pentru motivul că această din urmă hotărâre ar încălca autoritatea de lucru judecat a respectivei hotărâri de preluare a termenilor unei sentințe arbitrale.

[1] JO C 110, 29.3.2021.

Hotărârea Curții (Camera a patra) din 16 iunie 2022 – SGL Carbon SE (C-65/21 P), Química del Nalón SA, fostă Industrial Química del Nalón SA (C-73/21 P), Deza a.s. (C-74/21 P), Bilbaína de Alquitranes SA (C-75/21 P)/Comisia Europeană, Regatul Spaniei, Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA)

(Cauzele conexate C-65/21 P și C-73/21 P-C-75/21 P) [1]

[Recursuri – Mediu – Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 – Clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor – Regulamentul (UE) nr. 944/2013 – Clasificarea substanței smoală, gudron de huilă, temperatură înaltă printre substanțele cu toxicitate acvatică acută din categoria 1 (H400) și cu toxicitate acvatică cronică din categoria 1 (H410) – Anulare – Acțiune în despăgubire]

(2022/C 303/08)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: SGL Carbon SE (C-65/21 P), Química del Nalón SA, fostă Industrial Química del Nalón SA (C-73/21 P), Deza a.s. (C-74/21 P), Bilbaína de Alquitranes SA (C-75/21 P) (reprezentanți: M. Grunchard, P. Sellar și K. Van Maldegem, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Dawes, R. Lindenthal și K. Talabér-Ritz, agenți), Regatul Spaniei (reprezentanți: L. Aguilera Ruiz și M. J. Ruiz Sánchez, agenți), Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA) (reprezentanți: W. Broere, M. Heikkilä și S. Mahoney, agenți)

Dispozitivul

1) Respinge recursurile.

2) SGL Carbon SE, Química del Nalón SA, Deza a.s. și Bilbaína de Alquitranes SA sunt obligate să suporte, pe lângă propriile lor cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Comisia Europeană.

3) Regatul Spaniei și Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA) suportă propriile cheltuieli de judecată.

[1] JO C 128, 12.4.2021.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 16 iunie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Cour d'appel de Bruxelles – Belgia) – Port de Bruxelles, Région de Bruxelles-Capitale/Infrabel SA

(Cauza C-229/21) [1]

[Trimitere preliminară – Rețeaua transeuropeană de transport – Regulamentul (UE) nr. 1315/2013 – Articolul 15 alineatul (1) – Infrastructură de transport pe căi navigabile interioare – Porturi interioare – Obligația unui stat membru de a conecta porturi interioare la infrastructura de transport rutier sau de transport feroviar – Eliminarea conexiunii cu unul dintre aceste două tipuri de infrastructuri de transport – Condiții]

(2022/C 303/09)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour d'appel de Bruxelles

Părțile din procedura principală

Apelante: Port de Bruxelles, Région de Bruxelles-Capitale

Intimată: Infrabel SA

Cu participarea: FIF-FSI (Fonds d'Infrastructure Ferroviaire) SA, État belge, Région de Bruxelles-Capitale, Port de Bruxelles SA, Lineas SA

Dispozitivul

Articolul 15 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1315/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind orientările Uniunii pentru dezvoltarea rețelei transeuropene de transport și de abrogare a Deciziei nr. 661/2010/UE trebuie interpretat în sensul că, atunci când un port interior care face parte din rețeaua globală, în sensul articolului 6 alineatele (1) și (2) din acest regulament, dispune de conexiuni atât cu infrastructura de transport rutier, cât și cu infrastructura de transport feroviar, acesta se opune, cu excepția unor împrejurări excepționale, eliminării unuia dintre cele două tipuri de conexiuni. Lipsa întreținerii conexiunii în discuție, care rezultă din nerespectarea acestei dispoziții, sau valorificarea economică a terenurilor ocupate de aceste infrastructuri nu constituie astfel de împrejurări.

([1]) JO C 217, 7.6.2021.

Hotărârea Curții (Camera a opta) din 16 iunie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Varhoven administrativen sad – Bulgaria) – Zamestnik-ministar na regionalnoto razvitie i blagoustroystvoto i rakovoditel na Upravlyavashtia organ na Operativna programa „Regioni v rastezh" 2014-2020/Obshtina Razlog

(Cauza C-376/21) ([1])

[Trimitere preliminară – Atribuirea contractelor de achiziții publice – Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 – Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 – Inaplicabilitate în cazul contractelor de achiziții publice încheiate de state membre și finanțate din resurse provenite din fonduri structurale și de investiții europene – Directiva 2014/24/UE – Trimitere directă și necondiționată în legislația națională la dispoziții ale dreptului Uniunii – Aplicabilitate în cazul unui contract a cărui valoare estimată este inferioară pragului stabilit de directivă – Articolul 32 alineatul (2) litera (a) – Posibilitatea unei autorități contractante de a adresa o invitație de participare la o procedură de negociere fără publicare prealabilă unui singur operator economic, după ce a constatat nereușita unei proceduri deschise anterioare – Obligație de a menține condițiile inițiale ale contractului fără a introduce modificări substanțiale]

(2022/C 303/10)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Varhoven administrativen sad

Părțile din procedura principală

Recurent: Zamestnik-ministar na regionalnoto razvitie i blagoustroystvoto i rakovoditel na Upravlyavashtia organ na Operativna programa „Regioni v rastezh" 2014-2020

Intimată: Obshtina Razlog

Dispozitivul

1) Articolul 160 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012, și articolul 102 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE, Euratom) 2015/1929 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 octombrie 2015, trebuie interpretate în sensul că nu se aplică procedurilor de atribuire a unor contracte de achiziții publice organizate de autoritățile contractante ale statelor membre nici chiar atunci când aceste contracte sunt finanțate din resurse provenite din fonduri structurale și de investiții europene.

2) Articolul 32 alineatul (2) litera (a) din Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul delegat (UE) 2015/2170 al Comisiei din 24 noiembrie 2015, coroborat cu articolul 18 alineatul (1) din această directivă, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul delegat 2015/2170, trebuie interpretat în sensul că o autoritate contractantă poate, în cadrul unei proceduri de negociere fără publicare prealabilă, să se adreseze unui singur operator economic atunci când această procedură reia, fără o modificare substanțială, condițiile inițiale ale contractului menționate într-o procedură deschisă anterioară care a fost închisă pentru motivul că singura ofertă prezentată era neadecvată, chiar dacă obiectul contractului în cauză nu prezintă în mod obiectiv particularități care să justifice încredințarea executării sale exclusiv acestui operator.

(1) JO C 391, 27.9.2021.

Ordonanța Curții (Camera a noua) din 28 iunie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Supremo Tribunal Administrativo – Portugalia) – OF/Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP)

(Cauza C-728/21) (1)

[Trimitere preliminară – Articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții – Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 – Protecția intereselor financiare ale Uniunii – Abateri de la dreptul Uniunii – Urmărire în justiție – Termen de prescripție – Întrerupere – Act cu privire la cercetarea sau urmărirea în justiție a unei abateri – Noțiune – Raport de control prin care se constată existența unei abateri]

(2022/C 303/11)

Limba de procedură: portugheza

Instanța de trimitere

Supremo Tribunal Administrativo

Părțile din procedura principală

Recurent: OF

Intimat: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP)

Dispozitivul

Articolul 3 alineatul (1) al treilea paragraf din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene trebuie interpretat în sensul că un raport de control la fața locului care se limitează să menționeze existența unei abateri fără a exprima vreo intenție de cercetare sau de urmărire în justiție poate fi totuși considerat un „act de cercetare sau de urmărire în justiție”, în sensul acestei dispoziții, de natură să întrerupă termenul de prescripție a acțiunii prevăzut la acest articol 3 alineatul (1) primul paragraf în cazul în care delimitează cu suficientă precizie operațiunile în legătură cu care există bănuieli privind săvârșirea unor abateri.

(1) Data depunerii: 30.11.2021.

Recurs introdus la 3 ianuarie 2022 de Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior, SL împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera întâi) din 22 octombrie 2021 în cauza T-22/21, Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior/Comisia

(Cauza C-3/22 P)

(2022/C 303/12)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurenți: Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior, SL (reprezentanți: D. Luff, avocat, și R. Sciaudone, avvocato)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană.

Prin Ordonanța din 27 iunie 2022, Curtea (Camera a opta) decide: respinge recursul ca vădit nefondat, iar Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior, SL suportă propriile cheltuieli de judecată.

Recurs introdus la 2 martie 2022 de Legero Schuhfabrik GmbH împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a noua) din 15 decembrie 2021 în cauza T-683/20, Legero Schuhfabrik GmbH/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

(Cauza C-153/22 P)

(2022/C 303/13)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Legero Schuhfabrik GmbH (reprezentant: M. Gail, Rechtsanwalt)

Celelalte părți din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală, Rieker Schuh AG

Prin Ordonanța din 22 iunie 2022, Curtea (Camera de admitere în principiu a recursurilor) decide: nu admite în principiu recursul, iar recurenta suportă propriile cheltuieli de judecată.

Recurs introdus la 2 martie 2022 de Legero Schuhfabrik GmbH împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a noua) din 15 decembrie 2021 în cauza T-682/20, Legero Schuhfabrik GmbH/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

(Cauza C-154/22 P)

(2022/C 303/14)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentei: Legero Schuhfabrik GmbH (reprezentant: M. Gail, Rechtsanwalt)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală, Rieker Schuh AG

Prin Decizia din 22 iunie 2022, Curtea de Justiție a Uniunii Europene (Camera de admitere în principiu a recursurilor), nu a admis recursul și a decis obligarea recurentei să suporte propriile cheltuieli de judecată.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel Târgu-Mureş (România) la data de 8 aprilie 2022 – Societatea Civilă Profesională de Avocați AB & CD / Consiliul Județean Suceava e.a.

(Cauza C-252/22)

(2022/C 303/15)

Limba de procedură: română

Instanța de trimitere

Curtea de Apel Târgu Mureş

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Societatea Civilă Profesională de Avocați AB & CD

Pârâți: Consiliul Județean Suceava, Preşedintele Consiliului Județean Suceava, Agenția pentru Protecția Mediului Bacău, Consiliul Local al Comunei Pojorâta

Intervenient: QP

Întrebările preliminare

1) Articolul 47 [primul paragraf din cartă] coroborat cu articolul 19 [alineatul (1) al doilea paragraf TUE] și articolul 2 punctul 4 coroborat cu articolul 9 alineatul (3) din Convenția privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu, semnată la Aarhus (Danemarca) la 25 iunie 1998 și aprobată în numele Comunității Europene prin Decizia 2005/370/CE a Consiliului din 17 februarie 2005 ([1]), trebuie interpretate în sensul că noțiunea de „public" include o entitate juridică precum o societate civilă profesională de avocați, care nu se prevalează de afectarea vreunui drept sau interes al acestei entități, ci mai degrabă de drepturi și interese ale persoanelor fizice, avocații care constituie respectivă forma de organizare a profesiei, [iar] o asemenea entitate poate fi asimilată în sensul articolului 2 punctul 4 din convenție unui grup de persoane fizice ce acționează prin mijlocirea unei asociații sau organizații[?]

2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, ținând seama [atât] de obiectivele articolului 9 alineatul (3) din convenție, cât și de obiectivul protecției jurisdicționale efective a drepturilor conferite de dreptul Uniunii, articolul 9 alineatul (3) din convenție, respectiv articolul 47 [primul și al doilea paragraf din cartă] coroborat cu articolul 19 [alineatul (1) al doilea paragraf TUE] trebuie interpretate în sensul că se opun unei dispoziții din dreptul intern care condiționează accesul la justiție al unei astfel de societăți profesionale civile de avocați de justificarea unui interes propriu sau de împrejurarea ca prin promovarea acțiunii să fie urmărită protejarea unei situații juridice în legătură directă cu chiar scopul urmărit la constituirea respectivei forme de organizare, în speță a unei societăți civile profesionale de avocați[?]

3) În cazul unor răspunsuri afirmative la prima și a doua întrebare sau independent de răspunsurile la cele două întrebări formulate anterior, articolul 9 alineatele (3), (4) [și] (5) din convenție, respectiv articolul 47 [primul și al doilea paragraf din cartă] coroborat cu articolul 19 [alineatul (1) al doilea paragraf TUE] trebuie interpretate în sensul că sintagma ca remediul adecvat și efectiv, inclusiv adoptarea unei hotărâri judecătorești, „să nu coste foarte mult" presupune reguli și/sau criterii de a limita costurile care pot fi puse în sarcina părții procesuale care a căzut în pretenții, în sensul ca instanța națională să se asigure de respectarea cerinței privind lipsa unui cost prohibitiv ținând cont [atât] de interesul persoanei care dorește să își apere drepturile, cât și de interesul general legat de protecția mediului[?]

([1]) Decizia Consiliului din 17 februarie 2005 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Convenției privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu (JO 2005, L 124, p. 1, Ediție specială, 15/vol.14, p. 201).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Curtea de Apel București (România) la data de 20 aprilie 2022 – CRRC Qingdao Sifang CO LTD, Astra Vagoane Călători SA/Autoritatea pentru Reformă Feroviară, Alstom Ferroviaria SpA

(Cauza C-266/22)

(2022/C 303/16)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Curtea de Apel București

Părțile din acțiunea principală

Petente: CRRC Qingdao Sifang CO LTD, Astra Vagoane Călători SA

Intimate: Autoritatea pentru Reformă Feroviară, Alstom Ferroviaria SpA

Întrebările preliminare

1) Principiile securității raporturilor juridice și protecției încrederii legitime se opun unei legislații naționale care a transpus articolul 25 din Directiva 2014/24/UE privind achizițiile publice ([1]), începând cu data de 5 aprilie 2021, și care a stabilit ca operatorii economici care nu intră sub incidența acestor dispoziții ale Uniunii să poată participa în continuare la procedurile de achiziții publice numai dacă au depus oferte până la data intrării în vigoare a acestei modificări legislative?

2) Principiile egalității de tratament, transparenței și proporționalității prevăzute în articolul 18 alineatul (1) raportat la articolul 2 alineatul (1) punctul 13 și articolul 49 din Directiva 2014/24/UE privind achizițiile publice se opun excluderii unui ofertant pe baza unui act normativ cu putere de lege adoptat de guvernul statului membru care instituie o regulă nouă privind modificarea definiției operatorului economic, ulterior publicării anunțului de participare corespunzător procedurii de atribuire la care acesta participă?

([1]) Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO 2014, L 94, p. 65).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgaria) la 21 aprilie 2022 – Procedură penală privind pe IP, DD, ZI, SS, HYa

(Cauza C-269/22)

(2022/C 303/17)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Spetsializiran nakazatelen sad

Persoane trimise în judecată

IP, DD, ZI, SS, HYa

Întrebarea preliminară

Articolul 47 al doilea paragraf din cartă, care prevede cerința unei instanțe imparțiale, și articolul 48 alineatul (1) din cartă, care prevede prezumția de nevinovăție, se opun trimiterii unei cereri de decizie preliminară în temeiul articolului 267 TFUE prin care anumite acțiuni ale persoanelor trimise în judecată sunt considerate stabilite dacă, înainte de introducerea cererii de decizie preliminară, instanța a respectat toate garanțiile procedurale necesare, care trebuie respectate în legătură cu o decizie pe fond?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Okresný súd Prešov (Slovacia) la 26 aprilie 2022 – DZ, EO, YV, YE și MP/Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky

(Cauza C-283/22)

(2022/C 303/18)

Limba de procedură: slovaca

Instanța de trimitere

Okresný súd Prešov

Părțile din procedura principală

Reclamanți: DZ, EO, YV, YE și MP

Pârât: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky

Întrebările preliminare

(1) Articolul 3 litera (g) din Regulamentul (CE) nr. 785/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 aprilie 2004 privind cerințele de asigurare a operatorilor de transport aerian și a operatorilor de aeronave ([1]) trebuie interpretat în sensul că o persoană

— care se află în afara elicopterului unui transportator aerian [al Uniunii], în timp ce acesta se află în zbor, dar care este suspendată de un cablu de ridicare ce face parte integrantă din elicopter (sau este o componentă a acestuia), și care a decolat odată cu elicopterul (fiind suspendată de cablul de ridicare);

— care a fost transportată cu titlu gratuit în cadrul unei operațiuni asigurate de stat (cu un elicopter aparținând statului și utilizat în cadrul serviciului de poliție) în calitate de transportator în temeiul unui „contract de transport" încheiat între transportatorul aerian (escadron de stat) și angajatorul persoanei care îndeplinea sarcina specială [respectiv în temeiul uznesenie vlády Slovenskej republiky č. 411/2006 Z.z., z 10. mája 2006 k návrhu zásad vykonávania letov lietadiel v policajných službách (Ordonanța Guvernului Republicii Slovace nr. 411/2006 din 10 mai 2006 privind proiectul de norme pentru zborurile aeronavelor în cadrul serviciilor de poliție) și nariadenie Ministerstva vnútra Slovenskej republiky č. 50/2012 zo dňa 14. marca 2012 o vyžadovaní a schvaľovaní letov (Decretul Ministerului de Interne al Republicii Slovace nr. 50/2012 din 14 martie 2012 privind cererea și aprobarea zborurilor), care prevedea că aeronavele transportatorului aerian vor efectua zboruri pentru a asigura îndeplinirea sarcinilor angajatorului persoanei în cauză];

— scopul transportului era acela de a efectua o misiune specială precum cea în discuție în acțiunea principală [efectuarea unei misiuni de serviciu constând în formarea specializată a ofițerilor din cadrul Hasičský a záchranný zbor (unitate de stingere a incendiilor și de salvare) cu ajutorul unui echipament aerian (elicopter) sub forma unui exercițiu de ridicare cu troliul pentru salvator și salvat],

și

— care participa la o misiune în calitate de membru stagiar al unui modul de stingere a incendiilor, atașat la elicopter prin intermediul unui cablu de ridicare, reprezentând un echipament al elicopterului (sau o componentă integrantă a acestuia), urmând instrucțiunile pilotului și ale operatorului de bord, și care urma să fie ridicat la bordul elicopterului în timpul zborului,

(a) are calitatea de pasager

sau

(b) are calitatea de membru al echipajului aeronavei sau al echipajului de cabină?

(2) Articolul 17 alineatul (1) din Convenția pentru unificarea anumitor norme referitoare la transportul aerian internațional, încheiată la Montreal la 28 mai 1999, semnată de Comunitatea Europeană la 9 decembrie 1999 în temeiul articolului 300 alineatul (2) CE și aprobată în numele acesteia prin Decizia 2001/539/CE a Consiliului din 5 aprilie 2001 ([2]), trebuie interpretat în sensul că persoana care se află în condițiile menționate la prima întrebare se consideră că are calitatea de

(a) pasager

sau de

(b) membru al echipajului de zbor sau membru al echipajului de cabină?

(3) Utilizarea elicopterului de stat la 10 mai 2017 poate fi considerată un transport în sensul articolului 1 și al articolului 2 alineatul (1) din Convenția pentru unificarea anumitor norme referitoare la transportul aerian internațional, încheiată la Montreal la 28 mai 1999, semnată de Comunitatea Europeană la 9 decembrie 1999 în temeiul articolului 300 alineatul (2) CE și aprobată în numele acesteia prin Decizia 2001/539/CE a Consiliului din 5 aprilie 2001?

(1) JO 2004, L 138, p. 1, Ediție specială, 07/vol. 14, p. 3.
(2) Decizia Consiliului din 5 aprilie 2001 privind încheierea de către Comunitatea Europeană a Convenției pentru unificarea anumitor norme referitoare la transportul aerian internațional (Convenția de la Montreal) (JO 2001, L 194, p. 38, Ediție specială, 07, vol. 8, p. 112).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Hof van Cassatie (Belgia) la 28 aprilie 2022 – KBC Verzekeringen NV/P&V Verzekeringen CVBA

(Cauza C-286/22)

(2022/C 303/19)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Hof van Cassatie

Părțile din procedura principală

Recurentă: KBC Verzekeringen NV

Intimată: P&V Verzekeringen CVBA

Întrebarea preliminară

Articolul 1 punctul 1 din Directiva 2009/103/CE (1) din 16 septembrie 2009 a Parlamentului European și a Consiliului privind asigurarea de răspundere civilă auto și controlul obligației de asigurare a acestei răspunderi, astfel cum era aplicabilă înainte de modificarea prin Directiva 2021/2118 (2) din 24 noiembrie 2021 a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a directivei menționate, în care „vehiculul" este definit ca „orice vehicul cu motor destinat transportului pe uscat și acționat în mod mecanic, dar care nu se deplasează pe șine, inclusiv remorci, chiar și necuplate", trebuie interpretat în sensul că o bicicletă electrică („speed pedelec") al cărei motor oferă numai pedalare asistată, astfel încât bicicleta nu se poate deplasa în mod autonom, fără forță musculară, ci numai folosind puterea motorului și forța musculară, și o bicicletă electrică prevăzută cu o funcție boost, cu care bicicleta accelerează fără trepte, prin apăsarea butonului boost, până la o viteză de 20 km/h, forța musculară fiind totuși necesară pentru a putea folosi funcția boost, nu sunt vehicule în sensul acestei directive?

(1) JO 2009, L 263, p. 11.
(2) Directiva (UE) 2021/2118 a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2021 de modificare a Directivei 2009/103/CE privind asigurarea de răspundere civilă auto și controlul obligației de asigurare a acestei răspunderi (JO 2021, L 430, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Varhoven administrativen sad (Bulgaria) la 11 mai 2022 – „Consortium Remi Group" AD/ Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Cauza C-314/22)

(2022/C 303/20)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Varhoven administrativen sad

Părțile din procedura principală

Recurentă: „Consortium Remi Group" AD

Intimat: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Întrebările preliminare

1) În cazul existenței unei derogări în temeiul articolului 90 alineatul (2) din Directiva TVA ([1]), principiul neutralității și articolul 90 din această directivă se opun unei dispoziții de drept național precum cea cuprinsă în articolul 129 alineatul (1) a doua teză din Danachno-osiguritelen protsesualen kodeks (Codul de procedură fiscală și al asigurărilor sociale), care prevede un termen de decădere în ceea ce privește depunerea unei cereri de compensare sau de rambursare a taxei facturate de persoana impozabilă pentru livrarea de bunuri sau prestarea de servicii în cazul neplății totale sau parțiale de către destinatarul livrării sau al prestării?

2) Indiferent de răspunsul la prima întrebare, în împrejurările din procedura principală, pentru recunoașterea dreptului la reducerea bazei de impozitare în temeiul articolului 90 alineatul (1) din Directiva TVA, este o condiție obligatorie ca persoana impozabilă să rectifice factura emisă de ea în ceea ce privește TVA-ul indicat, în caz de neplată totală sau parțială a prețului livrării sau al prestării de către destinatarul facturii, înainte de a depune cererea de rambursare?

3) În funcție de răspunsurile la primele două întrebări: cum trebuie să fie interpretat articolul 90 alineatul (1) din Directiva TVA la determinarea momentului la care apare motivul de reducere a bazei de impozitare, atunci când există un caz de neplată totală sau parțială a prețului și nu există o dispoziție națională în acest sens ca urmare a derogării de la articolul 90 alineatul (1)?

4) Cum trebuie să fie aplicate considerentele din Hotărârea din 27 noiembrie 2017, Enzo Di Maura (C-246/16 ([2]), EU:C:2017:887, punctele 21-27) și din Hotărârea 3 iulie 2019, UniCredit Leasing (C-242/18 ([3]), EU:C:2019:558, punctele 62 și 65), în contextul în care dreptul bulgar nu conține condiții specifice în ceea ce privește aplicarea derogării prevăzute la articolul 90 alineatul (2) din Directiva TVA?

5) Principiul neutralității și articolul 90 din Directiva TVA se opun unei practici fiscale și de asigurări potrivit căreia, în caz de neplată, nu este permisă regularizarea taxei facturate înainte ca anularea taxei să fie notificată destinatarului bunurilor sau al serviciilor, în cazul în care acesta este o persoană impozabilă, în scopul regularizării deducerii efectuate de acesta inițial?

6) Interpretarea articolului 90 alineatul (1) din directiva menționată permite să se considere că un eventual drept la o reducere a bazei de impozitare în caz de neplată totală sau parțială dă dreptul la rambursarea TVA-ului achitat de furnizor, majorat cu dobânzi de întârziere, și din ce moment?

([1]) Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).
([2]) JO 2018, C 22, p. 9.
([3]) JO 2019, C 305, p. 18.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunalul Administrativ – Varna (Bulgaria) la 13 mai 2022 – TS, HI/Ministar na zemedelieto, hranite i gorite

(Cauza C-325/22)

(2022/C 303/21)

Limba de procedură: bulgara

Instanța de trimitere

Tribunalul Administrativ – Varna

Părțile din procedura principală

Reclamante: TS, HI

Pârât: Ministar na zemedelieto, hranite i gorite

Întrebările preliminare

1) Un beneficiar al unui ajutor de stat acordat în mod nelegal, prin intermediul unui contract de schimb, prin care acesta a obținut terenuri în domeniul forestier (proprietate de stat de drept privat), este exclus din definiția noțiunii de „întreprindere" în cazul în care, potrivit bilanțurilor anuale, desfășoară o activitate economică prin oferirea de bunuri și servicii pe piața în cauză, dar, în conformitate cu considerentul (127) al Deciziei Comisiei ([1]), nu desfășoară o activitate economică directă sau indirectă cu suprafața dobândită prin schimb, deoarece dreptul național prevede o interdicție obiectivă care îl împiedică să reclasifice terenul și să amenajeze sau să înstrăineze terenul separat din fondul forestier?

2) Dispoziția articolului 107 TFUE trebuie interpretată și aplicată astfel încât, având în vedere calitatea de „întreprindere" și aplicând criteriile referitoare la „întreprinderi", proiectul de investiții solicitat și descris în mod efectiv al beneficiarului unui ajutor de stat obținut în mod nelegal, care urmează să fie realizat pe un teren de stat din domeniul forestier obținut prin schimb și care constituie o condiție prealabilă pentru inițierea unei proceduri ulterioare de separare a terenurilor obținute, prin construire, să fie luat în considerare ca o circumstanță relevantă din punct de vedere juridic, având totodată în vedere datele colectate cu privire la prima etapă finalizată a procedurii administrative de vot prealabil, în pofida faptului că a apărut o imposibilitate obiectivă de realizare a proiectului de investiții ca urmare a moratoriului impus de Parlament și a dispoziției legale introduse ulterior, care conține o interdicție expresă de reclasificare și de amenajare a terenurilor dobândite de la stat?

3) Articolul 107 TFUE și articolul 16 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului ([2]) trebuie interpretate în sensul că se opun unei dispoziții naționale precum cea prevăzută la articolul 1a punctele 2 și 4 (Dispoziții suplimentare) din Zakon za darzhavnata sobstvenost, care nu permite utilizarea un preț de piață pentru terenuri în vederea stabilirii cuantumului ajutorului de stat primit prin intermediul unui schimb de terenuri din domeniul forestier (proprietate de stat de drept privat), întrucât instituie factori de piață și criterii de evaluare pentru efectuarea calculului, care determină o abatere de la valoarea reală a terenului și, în acest sens, încalcă o astfel de dispoziție națională principiul efectivității?

([1]) Decizia (UE) 2015/456 a Comisiei din 5 septembrie 2014 privind schema de ajutoare nr. SA.26212 (11/C) (ex 11/NN – ex CP 176/A/08) și SA.26217 (11/C) (ex 11/NN – ex CP 176/B/08) pusă în aplicare de Republica Bulgaria în contextul schimburilor de terenuri forestiere [notificată cu numărul C(2014) 6207].

([2]) Regulamentul (UE) nr. 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene Регламент (JO 2015, L 248, p. 9).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Corte suprema di cassazione (Italia) la 25 mai 2022 – Feudi di San Gregorio Aziende Agricole SpA/Agenzia delle Entrate

(Cauza C-341/22)

(2022/C 303/22)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Corte suprema di cassazione

Părțile din procedura principală

Recurentă: Feudi di San Gregorio Aziende Agricole SpA

Intimată: Agenzia delle Entrate

Întrebările preliminare

1) Articolul 9 alineatul (1) din Directiva 2006/112 ([1]) poate fi interpretat în sensul că privează de calitatea de persoană impozabilă și, în consecință, de dreptul de a deduce TVA-ul pe care l-a achitat sau de a obține rambursarea acestuia o persoană care efectuează operațiuni active relevante în scopuri de TVA într-o măsură considerată inconsecventă — întrucât este excesiv de scăzută — în raport cu ceea ce se poate aștepta în mod rezonabil de la activele de care dispune timp de trei ani consecutivi, în conformitate cu criteriile prestabilite de lege și nu poate dovedi, pentru a justifica această împrejurare, existența unor obstacole obiective?

2) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, articolul 167 din Directiva 2006/112 și principiile generale ale neutralității TVA și proporționalității limitării dreptului de deducere a TVA se opun unei reglementări naționale care, prin articolul 30 alineatul (4) din Legea nr. 724 din 1994, refuză dreptul de a deduce TVA-ul plătit pentru achiziții, de a obține rambursarea acestuia sau de a îl utiliza într-o perioadă fiscală ulterioară unei persoane impozabile care, pentru trei perioade fiscale consecutive efectuează operațiuni active relevante în scopuri de TVA într-o măsură considerată inconsecventă – întrucât este excesiv de scăzută – în raport cu ceea ce poate aștepta în mod rezonabil de la activele de care dispune timp de trei ani consecutivi, în conformitate cu criteriile prestabilite de lege, și nu poate dovedi, pentru a justifica această împrejurare, existența unor obstacole obiective?

3) În cazul unui răspuns negativ la a doua întrebare, principiile Uniunii Europene privind securitatea juridică și protecția încrederii legitime se opun unei reglementări naționale care, prin articolul 30 alineatul (4) din Legea nr. 724 din 1994, refuză dreptul de a deduce TVA-ul plătit pentru achiziții, de a obține rambursarea acestuia sau de a îl utiliza într-o perioadă fiscală ulterioară unei persoane impozabile care, pentru trei perioade fiscale consecutive efectuează operațiuni active relevante în scopuri de TVA într-o măsură considerată inconsecventă – întrucât este excesiv de scăzută – în raport cu ceea ce poate aștepta în mod rezonabil de la activele de care dispune timp de trei ani consecutivi, în conformitate cu criteriile prestabilite de lege, și nu poate dovedi, pentru a justifica această împrejurare, existența unor obstacole obiective?

([1]) Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006, L 347, p. 1).

Cerere de decizie preliminară introdusă de High Court (Irlanda) la 3 iunie 2022 – AHY/The Minister for Justice

(Cauza C-359/22)

(2022/C 303/23)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

High Court (Irlanda)

Părțile din procedura principală

Reclamant: AHY

Pârât: The Minister for Justice

Întrebările preliminare

1) Dreptul la o cale eficientă de atac, sub forma unui apel sau unei revizuiri, în fapt și în drept, împotriva unei „decizii de transfer" în conformitate cu dispozițiile articolului 27 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 604/2013 ([1]) al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 (denumit în continuare „Regulamentul Dublin III") include dreptul la o astfel de cale eficientă de atac împotriva unei decizii adoptate de statul membru în temeiul articolului 17 alineatul (1) din Regulamentul Dublin III în ceea ce privește exercitarea puterii sale de apreciere în temeiul articolului 17 alineatul (1) din Regulamentul Dublin III cu privire la aspectul dacă acesta ar trebui să examineze cererea de protecție internațională care i-a fost prezentată de un resortisant al unei țări terțe sau de un apatrid, chiar dacă această examinare nu este responsabilitatea sa în temeiul criteriilor stabilite în Regulamentul Dublin III?

2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

(a) rezultă că un stat membru solicitant nu poate pune în aplicare o decizie de transfer până la soluționarea cererii unui solicitant de exercitare a puterii de apreciere în temeiul articolului 17 alineatul (1) din Regulamentul Dublin III?

(b) dispozițiile articolului 27 alineatul (3), care impun statelor membre să prevadă în dreptul lor național una dintre cele trei forme de efect suspensiv în scopul exercitării unui apel sau a unei revizuiri a deciziei de transfer includ o cale de atac împotriva unei decizii pronunțate în temeiul articolului 17 alineatul (1) prin care se refuză exercitarea opțiunii de asumare a responsabilității pentru o cerere de protecție internațională?

(c) în cazul în care nicio dispoziție națională specifică nu prevede una dintre cele trei forme de efect suspensiv prevăzute la articolul 27 alineatul (3) în cazul unei căi de atac împotriva unei decizii de refuz în temeiul articolului 17, instanțele sunt obligate să confere efect suspensiv în una dintre aceste trei forme în dreptul său național și, în cazul unui răspuns afirmativ, în care dintre acestea?

(d) toate căile de atac cu efect suspensiv prevăzute la articolul 27 alineatul (3) trebuie interpretate în sensul că au ca efect suspendarea termenului de punere în aplicare a unei decizii de transfer în temeiul articolului 29 alineatul (1) din Regulamentul Dublin III?

3) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare:

(a) dreptul la o cale de atac efectivă prevăzut la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene se opune ca un stat membru solicitant să pună în aplicare o decizie de transfer până la soluționarea cererii reclamantului de exercitare a puterii de apreciere în temeiul articolului 17 alineatul (1) din Regulamentul Dublin III

(b) dreptul la o cale de atac efectivă prevăzut la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene se opune ca un stat membru solicitant să pună în aplicare o decizie de transfer până la soluționarea unei contestații introduse prin intermediul unei căi de atac jurisdicționale specifice având ca obiect controlul legalității acțiunii administrative („judicial review"), formulată în temeiul dispozițiilor de drept național împotriva unei decizii de refuz în temeiul articolului 17?

(c) În subsidiar, o contestație prin intermediul unei acțiuni în „judicial review" formulată conform dispozițiilor dreptului național împotriva unei decizii de refuz în temeiul articolului 17 are ca efect suspendarea termenului de punere în aplicare a unei decizii de transfer în temeiul articolului 29 alineatul (1) din Regulamentul Dublin III sau are în alt mod un efect suspensiv asupra deciziei de transfer?

([1]) Regulamentul (UE) nr. 604/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 de stabilire a criteriilor și mecanismelor de determinare a statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională prezentate într-unul dintre statele membre de către un resortisant al unei țări terțe sau de către un apatrid (JO 2013, L 180, p. 31).

Recurs introdus la 6 iunie 2022 de Planistat Europe și domnul Hervé-Patrick Charlot împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 6 aprilie 2022 în cauza T-735/20, Planistat Europe și Charlot/Comisia

(Cauza C-363/22 P)

(2022/C 303/24)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurenți: Planistat Europe, domnul Hervé-Patrick Charlot (reprezentant: F. Martin Laprade, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurenților

— confirmarea hotărârii Tribunalului în măsura în care a declarat parțial admisibilă acțiunea referitoare la repararea prejudiciului recurenților rezultat din faptele de denunțare calomnioasă;

— anularea hotărârii Tribunalului în măsura în care a declarat prescrisă o parte a acțiunii recurenților și în măsura în care a respins acțiunea în răspundere extracontractuală; în consecință:

— constatarea faptului că Comisia și-a angajat răspunderea extracontractuală;

— obligarea Comisiei la plata sumei de 150 000 de euro pentru prejudiciul moral suferit de domnul Hervé-Patrick Charlot;

— obligarea Comisiei la plata sumei de 11 600 000 de euro pentru prejudiciul material suferit de recurenți;

— obligarea Comisiei la recunoașterea publică a erorii pe care a săvârșit-o, în scopul reabilitării imaginii și a reputației recurenților;

— obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului formulat, recurenții invocă trei motive.

Primul motiv este întemeiat pe o eroare de drept săvârșită de Tribunal: acesta ar fi denaturat faptul generator al prejudiciilor invocate de recurenți, trecând sub tăcere faptul că prejudiciul moral rezulta de asemenea din mediatizarea plângerilor formulate la autoritățile penale și indicând că prejudiciul material rezulta exclusiv din rezilierea contractelor încheiate cu Comisia.

Această eroare ar fi determinat Tribunalul să deducă în mod eronat că o parte a cererilor formulate de recurenți erau prescrise.

Tribunalul nu ar fi aplicat corect nici norma de drept referitoare la modalitățile de calcul al termenului de prescripție.

Al doilea motiv este de asemenea întemeiat pe o eroare de drept pe care Tribunalul ar fi săvârșit-o la aprecierea nelegalității comportamentului denigrator. Primul aspect al acestui motiv este întemeiat pe încălcarea principiului fundamental al dreptului la respectarea vieții private; al doilea motiv este întemeiat pe încălcarea dreptului la bună administrare.

Al treilea și ultimul motiv de recurs este întemeiat pe eroarea de drept săvârșită de Tribunal în ceea ce privește examinarea realității prejudiciului și a existenței unei legături de cauzalitate.

Recurs introdus la 7 iunie 2022 de Air Canada împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra extinsă) din 30 martie 2022 în cauza T-326/17, Air Canada/Comisia

(Cauza C-367/22 P)

(2022/C 303/25)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Air Canada (reprezentanți: T. Soames, avocat, și I.-Z. Prodromou-Stamoudi, dikigoros)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurentei

Recurenta solicită Curții:

— anularea hotărârii atacate;

— anularea Deciziei C(2017) 1742 final a Comisiei din 17 martie 2017 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE, a articolului 53 din Acordul privind SEE și a articolului 8 din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian (cazul AT.39258 — Transport aerian de mărfuri) (denumită în continuare „decizia") sau, cu titlu subsidiar, a unuia sau a mai multor articole dintre articolele 1 alineatul (1) litera (a), 1 alineatul (2) litera (a), 1 alineatul (3) litera (a) și 1 alineatul (4) litera (a);

— anularea articolului 3 sau, în subsidiar, reducerea substanțială a cuantumului amenzii aplicate Air Canada;

— cu titlu subsidiar, trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului pentru ca acesta să se pronunțe în conformitate cu hotărârea Curții, și

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de recurentă în fața Curții și a două treimi din cheltuielile de judecată efectuate în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă trei motive:

Prin intermediul primului motiv de recurs, împărțit în două aspecte, recurenta arată că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în aprecierea competenței Comisiei de a constata și de a sancționa o încălcare a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind SEE pe rutele de sosire.

Tribunalul a săvârșit o eroare vădită de drept atunci când a statuat că articolul 101 alineatul (1) TFUE poate fi aplicat unui comportament care constă în coordonarea prețurilor în afara Uniunii numai pe baza criteriului efectelor calificate, fără a fi necesar să se aprecieze dacă respectivul comportament are ca obiect sau ca efect restrângerea sau denaturarea concurenței în cadrul pieței interne.

Tribunalul a săvârșit erori vădite de drept în cadrul controlului aprecierii deciziei cu privire la efectele coordonării referitoare la serviciile de transport de mărfuri la sosire în măsura în care acesta: (i) a aplicat în mod eronat și a confundat jurisprudența relevantă privind aprecierea efectelor anticoncurențiale care decurg din încălcări ale dreptului concurenței prin obiect, în contextul afirmării unei competențe de aplicare a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind SEE; (ii) a considerat că Comisia îndeplinește criteriul efectelor calificate atunci când nu și-a îndeplinit obligația de a aprecia corect sau să aprecieze în vreun fel dovezile necesare pentru a stabili competența sa în ceea ce privește rutele de sosire pentru a îndeplini criteriul enunțat în decizia sa; (iii) a săvârșit o eroare prin răsturnarea sarcinii probei aplicabile și prin respingerea pretinsei omisiuni a Air Canada de a aduce proba contrară privind existența efectelor pe care decizia nici măcar nu le-a stabilit vreodată; (iv) a substituit motivarea Comisiei cu propria motivare cu privire la modul și motivul pentru care este îndeplinit criteriul efectelor calificate; (v) a încălcat dreptul la apărare al Air Canada atunci când a apreciat legalitatea deciziei în raport cu argumentele, interpretarea și analiza efectuate pentru prima dată în cursul procedurii de anulare; (vi) a aplicat în mod eronat și a confundat jurisprudența relevantă privind încălcarea unică și continuă; și (vii) nu a examinat în mod corect aprecierea făcută de decizie cu privire la efectele încălcării unice și continue, privită în ansamblu.

Prin intermediul celui de al doilea motiv de recurs, recurenta invocă erori vădite de drept în aprecierea de către Tribunal a răspunderii Air Canada pe rutele pe care nu le exploatează niciodată sau pe care nu ar fi putut să le exploateze din punct de vedere juridic în măsura în care: (i) a înlocuit raționamentul Comisiei în decizia sa și, procedând astfel, a adoptat o poziție contrară însuși modului de redactare a deciziei; (ii) a încălcat dreptul la apărare al Air Canada invocând argumente, o interpretare și o analiză care nu au fost niciodată prezentate companiei Air Canada în cursul procedurii administrative; (iii) nu a indicat într-un mod suficient de clar și de neechivoc motivele pentru care a ajuns la concluziile sale finale; și (iv) s-a întemeiat pe o jurisprudență nerelevantă și, în orice caz, a aplicat-o în mod eronat.

Prin intermediul celui de al treilea motiv, recurenta invocă erori vădite de drept, întrucât Tribunalul nu ar fi apreciat din oficiu lipsa competenței în timp a Comisiei de a sancționa Air Canada după expirarea termenului de prescripție.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Vestre Landsret (Danemarca) la 8 iunie 2022 – Skatteministeriet/Danish Fluid System Technologies A/S

(Cauza C-368/22)

(2022/C 303/26)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Vestre Landsret

Părțile din procedura principală

Reclamant: Skatteministeriet

Pârâtă: Danish Fluid System Technologies A/S

Întrebarea preliminară

Subpoziția 7307 22 10 din Nomenclatura combinată a Tarifului vamal comun, astfel cum a fost modificată prin anexa I la Regulamentul (UE) nr. 861/2010 ([1]) al Comisiei din 5 octombrie 2010 de modificare a anexei I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun, trebuie interpretată în sensul că include articole precum cele în discuție în procedura principală?

([1]) JO 2010, L 284, p. 1

Recurs introdus la 8 iunie 2022 de Air France SA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra extinsă) din 30 martie 2022 în cauza T-338/17, Air France/Comisia Europeană

(Cauza C-369/22 P)

(2022/C 303/27)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Air France SA (reprezentanți: A. Wachsmann, M. Blayney, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurentei

Recurenta solicită Curții:

— cu titlu principal,

  — anularea în totalitate a hotărârii atacate;

  — în consecință, anularea Deciziei C(2017) 1742 final a Comisiei din 17 martie 2017 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE, a articolului 53 din Acordul privind SEE și a articolului 8 din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian (cazul AT.39258 — *Transport aerian de mărfuri*), în măsura în care privește Air France SA, precum și motivele care stau la baza dispozitivului său, în măsura în care această decizie aplică o amendă Air France SA, și

— cu titlu subsidiar, reducerea la un cuantum adecvat, în temeiul articolului 261 TFUE, a amenzii de 182 920 000 de euro aplicate în solidar Air France-KLM și Air France SA prin articolul 3 litera (b) din Decizia Comisiei Europene C(2017) 1742 final din 17 martie 2017 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul AT.39258 — *Transport aerian de mărfuri*);

— în orice caz, obligarea Comisiei Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate de Air France SA în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

Recursul se întemeiază pe un motiv de anulare cu titlu principal și două motive de reformare invocate cu titlu subsidiar.

Cu titlu principal, Air France SA susține, în cadrul unui prim motiv, că Tribunalul nu ar fi apreciat în mod corect competența Comisiei de a aplica articolul 101 TFUE serviciilor pentru rutele de sosire (inbound), cu alte cuvinte, dintr-o țară terță spre SEE. Air France SA susține că analiza efectelor calificate ar fi afectată de erori de drept și că Tribunalul și-ar fi încălcat obligația de motivare.

Cu titlu subsidiar, Air France SA susține în cadrul unui al doilea motiv că Tribunalul și-ar fi încălcat obligația de motivare și principiul egalității de tratament în ceea ce privește luarea în considerare a regimurilor de reglementare.

Prin intermediul celui de al treilea și ultim motiv, Air France SA susține că Tribunalul ar fi săvârșit erori de drept prin faptul că a răsturnat sarcina probei reținând participarea neîntreruptă a Air France SA la încălcare între 7 decembrie 1999 și 14 februarie 2006.

Recurs introdus la 8 iunie 2022 de Air France-KLM împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra extinsă) din 30 martie 2022 în cauza T-337/17, Air France-KLM/Comisia Europeană

(Cauza C-370/22 P)

(2022/C 303/28)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Air France-KLM (reprezentanți: A. Wachsmann, M. Blayney, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurentei

Recurenta solicită Curții:

— cu titlu principal,

  — anularea în totalitate a hotărârii atacate;

  — în consecință, anularea Deciziei C(2017) 1742 final a Comisiei din 17 martie 2017 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE, a articolului 53 din Acordul privind SEE și a articolului 8 din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian (cazul AT.39258 — Transport aerian de mărfuri) (denumită în continuare „decizia"), în măsura în care privește Air France-KLM SA, precum și motivele care stau la baza dispozitivului său, în măsura în care această decizie aplică o amendă Air France-KLM SA, și

— cu titlu subsidiar, reducerea la un cuantum adecvat, în temeiul articolului 261 TFUE, a amenzii de 307 360 000 de euro aplicate în solidar Air France-KLM și, pe de o parte, societății Air France SA și, pe de altă parte, KLM, prin articolele 3 litera (b) și 3 litera (d) din Decizia Comisiei Europene C(2017) 1742 final din 17 martie 2017 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul AT.39258 — Transport aerian de mărfuri);

— în orice caz, obligarea Comisiei Europene la plata tuturor cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate de Air France-KLM SA în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

Recursul se întemeiază pe un motiv de anulare cu titlu principal, un motiv de anulare cu titlu subsidiar și două motive de reformare invocate cu titlu foarte subsidiar.

Cu titlu principal, Air France-KLM susține, în cadrul unui prim motiv, că hotărârea atacată ar confirma în mod eronat imputarea practicilor Air France și a unei părți din practicile societății Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV („KLM"). Air France-KLM solicită în acest sens anularea deciziei.

În subsidiar, Air France-KLM susține, în cadrul unui al doilea motiv, că Tribunalul nu ar fi apreciat în mod corect competența Comisiei de a aplica articolul 101 TFUE serviciilor pentru rutele de sosire (inbound), cu alte cuvinte, dintr-o țară terță spre SEE. Air France-KLM susține că analiza efectelor calificate ar fi afectată de erori de drept și că Tribunalul și-ar fi încălcat obligația de motivare. Air France-KLM solicită în acest sens anularea deciziei.

Cu titlu foarte subsidiar, Air France-KLM susține în cadrul unui al treilea motiv că Tribunalul și-ar fi încălcat obligația de motivare și principiul egalității de tratament în ceea ce privește luarea în considerare a regimurilor de reglementare.

Prin intermediul celui de al patrulea și ultim motiv, Air France-KLM susține că Tribunalul ar fi săvârșit erori de drept prin faptul că a răsturnat sarcina probei reținând participarea neîntreruptă a Air France la încălcare între 7 decembrie 1999 și 14 februarie 2006.

Recurs introdus la 9 iunie 2022 de LATAM Airlines Group SA, Lan Cargo SA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra extinsă) din 30 martie 2022 în cauza T-344/17, Latam Airlines Group și Lan Cargo/Comisia

(Cauza C-375/22 P)

(2022/C 303/29)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: LATAM Airlines Group SA, Lan Cargo SA (reprezentanți: B. Hartnett, Barrister, O. Geiss, Rechtsanwalt, și W. Sparks, advocaat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurentelor

Recurentele solicită Curții:

— anularea hotărârii atacate în măsura în care respinge acțiunea în anulare;

— anularea Deciziei C(2017) 1742 final a Comisiei din 17 martie 2017 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE, a articolului 53 din Acordul privind SEE și a articolului 8 din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian (cazul AT.39258 — Transport aerian de mărfuri) (denumită în continuare „decizia"), în ceea ce privește recurentele. Cu titlu subsidiar, anularea în parte a deciziei și reducerea amenzii aplicate recurentelor la o sumă pe care Curtea o consideră adecvată;

— cu titlu subsidiar, în cazul în care Curtea nu este în măsură să soluționeze în mod definitiv cauza, trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului, și

— obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată aferente procedurii în fața Curții și a Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, recurentele invocă următoarele motive de recurs:

Primul motiv de recurs se referă la erori vădite de drept în stabilirea consecințelor juridice ale admiterii primului motiv. În loc să procedeze la anularea deciziei în ansamblul său, Tribunalul nu a anulat decizia în litigiu decât în parte, fără a aprecia dacă elementele pentru care nu a fost reținută răspunderea recurentelor sunt separabile, în pofida jurisprudenței clare care o definește ca fiind criteriul pertinent.

Al doilea motiv de recurs este întemeiat pe erori vădite de drept prin respingerea celui de al șaselea motiv privind dreptul la apărare în legătură cu lipsa precizării de către Comisie a motivului pentru care nu a introdus acțiuni împotriva altor companii aeriene și a unui furnizor de servicii. În plus, Tribunalul ar fi denaturat elementele de probă cu ocazia aprecierii e-mailului din 22 iulie 2005 fără a ține seama de faptul că elementele esențiale invocate de Tribunal erau acțiuni ale companiilor aeriene împotriva cărora Comisia a renunțat la acțiune după comunicarea privind obiecțiunile.

Al treilea motiv de recurs este întemeiat pe erori vădite de drept săvârșite cu ocazia respingerii celui de al treilea aspect al celui de al patrulea motiv (primul aspect), referitor la competența Comisiei de a efectua anumite constatări.

Al patrulea motiv de recurs este întemeiat pe erori vădite de drept prin respingerea celui de al treilea aspect al celui de al patrulea motiv (al doilea aspect) în ceea ce privește ambiguitatea deciziei cu privire la sfera geografică a încălcării.

Recurs introdus la 9 iunie 2022 de British Airways plc împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra extinsă) din 30 martie 2022 în cauza T-341/17, British Airways/Comisia

(Cauza C-378/22 P)

(2022/C 303/30)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: British Airways plc (reprezentanți: A. Lyle-Smythe și R. O'Donoghue, advocaten, T. Sebastian, Barrister)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurentei

Recurenta solicită Curții:

— anularea în tot sau în subsidiar a hotărârii atacate în măsura în care prin aceasta se respinge al patrulea motiv al recurentei și al doilea aspect al celui de al șaptelea motiv al recurentei;

— în cazul în care hotărârea atacată nu este anulată în totalitate, anularea punctului 4 din dispozitivul hotărârii în măsura în care privește al patrulea motiv al recurentei și al doilea aspect al celui de al șaptelea motiv invocat de recurentă;

— anularea Deciziei C(2017) 1742 final a Comisiei din 17 martie 2017 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE, a articolului 53 din Acordul privind SEE și a articolului 8 din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian (cazul AT.39258 — Transport aerian de mărfuri) (denumită în continuare „decizia") în tot sau în parte, în special prima teză a considerentului (1045) și a considerentului (1046) în ansamblul său, și

— obligarea recurentei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în recurs.

Motivele și principalele argumente

Recurenta solicită anularea, în tot sau în parte, a hotărârii atacate. Prin hotărârea atacată s-a soluționat cererea recurentei având ca obiect anularea, în tot sau în parte, a deciziei.

În susținerea acțiunii, recurenta invocă următoarele trei motive.

Primul motiv, întemeiat pe faptul că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin substituirea motivării Comisiei cu propria motivare și nu a identificat efecte calificate asupra concurenței în Uniune/SEE. Acest al treilea motiv cuprinde două aspecte. În primul rând, că motivarea sumară a Comisiei era vădit insuficientă și că Tribunalul a săvârșit o eroare prin substituirea în mod imperativ a propriei motivări detaliate în locul acestei motivări. În al doilea rând, substituirea motivării Comisiei ar fi, în orice caz, insuficientă întrucât nu ar identifica un efect pertinent și suficient asupra concurenței în Uniune/SEE.

Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept prin faptul că a ajuns la concluziile sale cu privire la efectele asupra prețurilor pe piețele bunurilor în aval situate în Uniune/SEE. Tribunalul ar fi denaturat elementele de probă care i-au fost prezentate, ar fi impus în mod nejustificat recurentei sarcina probei pentru a infirma propuneri materiale de fapt și și-ar fi depășit competența prin substituirea motivării sale cu un raționament al Comisiei complet diferit.

Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept și a încălcat decizia menționată mai sus atunci când s-a întemeiat pe anumite aspecte ale unei încălcări unice și continue, care au avut efecte în cadrul Uniunii/SEE pentru a stabili o competență jurisdicțională în privința unui comportament străin distinct, cu privire la care nu s-a stabilit că au produs efecte calificate pe teritoriul Uniunii/SEE.

Recurs introdus la 9 iunie 2022 de Singapore Airlines Ltd, Singapore Airlines Cargo Pte Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra extinsă) din 30 martie 2022 în cauza T-350/17, Singapore Airlines și Singapore Airlines Cargo/Comisia

(Cauza C-379/22 P)

(2022/C 303/31)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Singapore Airlines Ltd, Singapore Airlines Cargo Pte Ltd (reprezentanți: J.-P. Poitras și J. Wileur, avocați, și J. Ruiz Calzado, abogado)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurentelor

Recurentele solicită Curții:

— anularea, în tot sau în parte, a hotărârii atacate;

— anularea în totalitate a Deciziei C(2017) 1742 final a Comisiei din 17 martie 2017 privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE, a articolului 53 din Acordul privind SEE și a articolului 8 din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian (cazul AT.39258 — Transport aerian de mărfuri) (denumită în continuare „decizia"), în măsura în care le privește pe recurente sau, cu titlu subsidiar, anularea în parte a deciziei în măsura în care:

  — articolele 1 alineatul (2) literele (q)/(r) și 1 alineatul (3) literele (q)/(r) sunt întemeiate pe competența Comisiei de a aplica articolul 101 TFUE și articolul 53 din Acordul privind SEE serviciilor de transport aerian de mărfuri pe rutele UE/SEE și, prin urmare, reducerea amenzii aplicate reclamantelor la 64 600 000 de euro sau la un cuantum pe care Curtea îl va considera adecvat;

  — decizia constată că comportamentul adoptat în contextul alianţei WOW face parte din încălcarea unică și continuă și, prin urmare, reduce și mai mult amenda aplicată recurentelor cu 15 % pe baza analizei Tribunalului cu privire la participarea limitată sau a oricărui alt temei pe care Curtea îl va considera adecvat;

  — decizia constată că comportamentele referitoare la aplicarea suprataxelor fac parte din încălcarea unică și continuă și, prin urmare, reduc cu încă 15 % amenda aplicată recurentelor, în conformitate cu abordarea unei participări limitate atât în cuprinsul deciziei, cât și în hotărârea atacată sau la orice alt cuantum pe care Curtea îl va considera adecvat;

— anularea articolelor 1 alineatul (1) (r)/(s) și 1 alineatul (4) (r)/(s) din decizie și reducerea amenzii impuse recurentelor cu 15 % prin aplicarea aceleiași metodologii utilizate de Tribunal pentru reducerea amenzilor în cauzele Cathay Pacific Airways Ltd/Comisia Europeană (T-343/17, EU:T:2022:184) și Japan Airlines Co. Ltd/Comisia Europeană (T-340/17, EU:T:2022:181);

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de recurentă în fața Curții și a două treimi din cheltuielile de judecată aferente procedurii în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, recurentele invocă patru motive.

Primul motiv, întemeiat pe mai multe erori de drept privind aprecierea de către Tribunal a competenței Comisiei în temeiul articolului 101 alineatul (1) TFUE.

Al doilea motiv, întemeiat pe erori de drept și pe nemotivare în ceea ce privește aprecierea comportamentului în cadrul unei întreprinderi comune proconcurențiale și licite la nivel global.

Al treilea motiv, întemeiat pe mai multe erori de drept în aprecierea problemei dacă o coordonare între concurenți a poziției lor ca răspuns la un litigiu real sau potențial constituie o restrângere a articolului 101 alineatul (1) TFUE „prin obiect".

Al patrulea motiv, întemeiat pe o eroare de drept a Tribunalului pentru a nu invoca din oficiu un motiv de ordine publică legat de necompetența Comisiei de a aplica sancțiuni.

Recurs introdus la 9 iunie 2022 de Deutsche Lufthansa AG, Lufthansa Cargo AG, Swiss International Air Lines AG împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra extinsă) din 30 martie 2022 în cauza T-342/17, Deutsche Lufthansa și alții/Comisia

(Cauza C-380/22 P)

(2022/C 303/32)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: Deutsche Lufthansa AG, Lufthansa Cargo AG, Swiss International Air Lines AG (reprezentanți: S. Völcker, Rechtsanwalt, și R. Benditz, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurentelor

Recurentele solicită Curții:

— anularea hotărârii atacate;

— anularea, în tot sau în parte, a Deciziei C(2017) 1742 final a Comisiei din 17 martie 2017 privind o procedură inițiată în temeiul articolului 101 TFUE, al articolului 53 din Acordul privind SEE și al articolului 8 din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian (cazul AT.39258 — Transport aerian de mărfuri);

— cu titlu subsidiar, în cazul în care se consideră necesar, trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului pentru ca acesta să se pronunțe în conformitate cu hotărârea Curții;

— obligarea Comisiei la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de recurente, atât în cadrul prezentei proceduri, cât și în procedura în fața Tribunalului, și

— dispunerea oricăror altor măsuri pe care Tribunalul le consideră adecvate.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurentele invocă un motiv structurat în patru aspecte.

Primul aspect, întemeiat pe o eroare de drept săvârșită prin hotărârea atacată în măsura în care nu ar fi demonstrat că comportamentul restrânge *„concurența în cadrul pieței interne”* în temeiul articolului 101 alineatul (1) TFUE.

Al doilea aspect, întemeiat pe o eroare de drept săvârșită prin hotărârea atacată în măsura în care a considerat că Comisia era îndreptățită să ia în considerare efectele unei încălcări unice și continue în ansamblul său.

Al treilea aspect, întemeiat pe substituirea eronată de către Tribunal a efectelor calificate de Comisie cu propria apreciere.

Al patrulea aspect, întemeiat pe o eroare de drept săvârșită prin hotărârea atacată, considerând că faptele relevante produc efecte imediate, substanțiale și previzibile în temeiul criteriului efectelor calificate.

Recurs introdus la 9 iunie 2022 de Japan Airlines Co. Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra extinsă) din 30 martie 2022 în cauza T-340/17, Japan Airlines/Comisia

(Cauza C-381/22 P)

(2022/C 303/33)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Japan Airlines Co. Ltd (reprezentanți: J.-F. Bellis, avocat, K. Van Hove, advocaat, și R Burton, Solicitor)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurentei

Recurenta solicită Curții:

— anularea hotărârii atacate în măsura în care consideră că articolul 101 TFUE și articolul 53 din Acordul privind SEE se aplică serviciilor de transport aerian de mărfuri pe rutele dinspre SEE spre țări terțe;

— anularea în totalitate a Deciziei C(2017) 1742 final din 17 martie 2017 referitoare la o procedură inițiată în temeiul articolului 101 [TFUE], al articolului 53 din Acordul privind SEE și al articolului 8 din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian (cazul AT.39258 – Transport aerian de mărfuri) (denumită în continuare „decizia") sau, cu titlu subsidiar, anularea deciziei în măsura în care prin aceasta se constată aplicarea articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind SEE serviciilor de transport aerian de mărfuri pe rutele dinspre SEE spre țări terțe și reduce amenda aplicată recurentei la 26 775 000 de euro sau la o sumă pe care Curtea o consideră adecvată;

— obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri, inclusiv a celor efectuate în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

În recursul formulat, recurenta invocă următoarele motive.

Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a refuzat să răspundă la motivul recurentei potrivit căruia decizia a încălcat articolul 101 TFUE și articolul 53 din Acordul privind SEE prin interzicerea unor comportamente legate de servicii de transport aerian de mărfuri pe rutele de sosire care nu restrâng concurența în cadrul SEE și întrucât s-a întemeiat în mod eronat pe noțiunea de drept internațional public de efecte calificate pentru stabilirea competenței Comisiei în temeiul dreptului Uniunii, și

În subsidiar, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în aplicarea criteriului efectelor calificate atunci când a considerat că Comisia era competentă să aplice articolul 101 TFUE și articolul 53 din Acordul privind SEE în ceea ce privește serviciile de transport aerian de mărfuri pe rutele dinspre SEE spre țări terțe.

Recurs introdus la 9 iunie 2022 de Cathay Pacific Airways Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra extinsă) din 30 martie 2022 în cauza T-343/17, Cathay Pacific Airways/Comisia

(Cauza C-382/22 P)

(2022/C 303/34)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Cathay Pacific Airways Ltd (reprezentanți: J. Flynn, Solicitor, M. Rees și E. Estellon, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurentei

Recurenta solicită Curții:

— anularea punctului 3 din dispozitivul hotărârii atacate;

— admiterea celorlalte concluzii din hotărârea atacată;

— anularea fiecăreia dintre celelalte constatări ale încălcării prevăzute la articolul 1 alineatele (1)-(4) din Decizia C(2017) 1742 final a Comisiei din 17 martie 2017 privind o procedură inițiată în temeiul articolului 101 TFUE, al articolului 53 din Acordul privind SEE și al articolului 8 din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian (cazul AT.39258 — Transport aerian de mărfuri) (denumită în continuare „decizia") în măsura în care o privesc pe recurentă, și

— anularea în rest a amenzii aplicate recurentei prin articolul 3 din decizie, sau

— cu titlu subsidiar, anularea sau reducerea, în temeiul articolului 261 TFUE, a restului amenzii care i-a fost aplicată, în exercitarea competenței sale de fond pe baza unor erori obiective în motivarea și în raționamentul hotărârii atacate, și

— obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată efectuate de recurentă, inclusiv a celor efectuate de recurentă în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului formulat, recurenta invocă șase motive.

În cadrul primului motiv, recurenta susține că Tribunalul a stabilit în mod eronat competența comunitară în materie de comportamente referitoare la zborurile de intrare, și anume serviciile de transport aerian de mărfuri provenind din țări terțe și având ca destinație SEE.

În cadrul celui de al doilea motiv, recurenta susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de calificare și nu a aplicat în mod corect noțiunea de „apărare întemeiată pe constrângerea statală" invocată de aceasta și că nu a respectat principiile curtoaziei internaționale și neamestecul în treburile interne ale unui stat terț suveran.

În cadrul celui de al treilea motiv, recurenta susține că Tribunalul a omis să se pronunțe cu privire la toate argumentele invocate de recurentă, după ce a decis să anuleze în parte încălcările pe motiv de prescripție.

În cadrul celui de al patrulea motiv, recurenta susține că Tribunalul nu și-a motivat suficient concluzia potrivit căreia a participat la încălcarea unică și continuă și a încălcat principiul egalității de tratament.

În cadrul celui de al cincilea motiv, recurenta susține că Tribunalul a săvârșit o eroare în abordarea elementelor de probă care nu privesc în mod direct încălcările care îi sunt imputate și nu a utilizat un raționament convingător în ceea ce privește ansamblul elementelor de probă pentru a concluziona în sensul participării recurentei la încălcarea unică și continuă.

Prin intermediul celui de al șaselea motiv, recurenta susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat că refuzul său de a plăti comisioane încalcă articolul 101 TFUE și/sau făcea parte din încălcarea unică și continuă.

Acțiune introdusă la 9 iunie 2022 – Comisia Europeană/Regatul Spaniei

(Cauza C-384/22)

(2022/C 303/35)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: R. Tricot și E. Sanfrutos Cano, agenți)

Pârât: Regatul Spaniei

Concluziile reclamantei

— Constatarea faptului că, prin neadoptarea, până la 6 februarie 2018, a tuturor actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma pe deplin Directivei 2013/59/Euratom a Consiliului din 5 decembrie 2013 de stabilire a normelor de securitate de bază privind protecția împotriva pericolelor prezentate de expunerea la radiațiile ionizante și de abrogare a Directivelor 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom și 2003/122/Euratom ([1]) sau, în orice caz, prin netransmiterea acestora Comisiei, Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 106 din directiva menționată.

— obligarea Regatului Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În conformitate cu articolul 106 din Directiva 2013/59/Euratom, statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma respectivei directive până la 6 februarie 2018 și transmit Comisiei dispozițiile respective.

Având în vedere că Regatul Spaniei nu a transpus încă în legislația spaniolă toate dispozițiile Directivei 2013/59/Euratom, potrivit cerințelor articolului 106 din aceasta, sau, în orice caz, nu a transmis Comisiei aceste dispoziții, Comisia a decis, la 9 februarie 2022, să introducă prezenta acțiune în fața Curții de Justiție pentru ca aceasta să constate, în temeiul articolului 258 al doilea paragraf TFUE, că Regatul Spaniei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 106 din Directiva 2013/59/Euratom.

([1]) JO 2014, L 13, p. 1.

Recurs introdus la 13 iunie 2022 de Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra extinsă) din 30 martie 2022 în cauza T-325/17, Koninklijke Luchtvaart Maatschappij/Comisia

(Cauza C-385/22 P)

(2022/C 303/36)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV (reprezentanți: R. Wesseling și F. Brouwer, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurentei

Recurenta solicită Curții:

— anularea hotărârii atacate în măsura în care declară că Comisia este competentă să aplice articolul 101 TFUE și articolul 53 din Acordul privind SEE serviciilor de transport aerian de mărfuri pe rutele dinspre SEE spre țări terțe, și

— anularea în totalitate a Deciziei C(2017) 1742 final a Comisiei din 17 martie 2017 privind o procedură inițiată în temeiul articolului 101 TFUE, al articolului 53 din Acordul privind SEE și al articolului 8 din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian (cazul AT.39258 — Transport aerian de mărfuri) (denumită în continuare „decizia”), sau

— cu titlu subsidiar, anularea în parte a deciziei în măsura în care prin aceasta se constată că recurenta a încălcat articolul 101 TFUE și articolul 53 din Acordul privind SEE în ceea ce privește serviciile de transport aerian de mărfuri pe rutele dinspre SEE spre țări terțe, și

— în orice caz, obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate de recurentă în fața Curții.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, recurenta invocă următorul motiv.

Tribunalul a săvârșit o eroare de drept și și-a încălcat obligația de motivare atunci când a concluzionat că serviciile de transport de mărfuri la sosire intră în domeniul de aplicare al articolului 101 TFUE și al articolului 53 din Acordul privind SEE.

Primul aspect: Tribunalul și-a încălcat obligația de motivare, a săvârșit o eroare de drept și a încălcat articolul 101 TFUE atunci când a concluzionat că serviciile de transport de mărfuri la sosire aveau efecte relevante în SEE.

Al doilea aspect: Tribunalul și-a încălcat obligația de motivare, a săvârșit o eroare de drept și a încălcat articolul 101 TFUE atunci când a concluzionat că serviciile de transport de mărfuri la sosire aveau efecte probabile în SEE.

Al treilea aspect: Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că s-a întemeiat pe argumente și pe elemente de probă care nu au fost prezentate de Comisie.

Al patrulea aspect: Tribunalul a săvârșit o eroare de drept și a încălcat articolul 101 TFUE atunci când a concluzionat că încălcarea unică și continuă poate extinde competența Comisiei pentru un comportament în afara SEE.

Recurs introdus la 13 iunie 2022 de Martinair Holland NV împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra extinsă) din 30 martie 2022 în cauza T-323/17, Martinair Holland/Comisia

(Cauza C-386/22 P)

(2022/C 303/37)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Martinair Holland NV (reprezentanți: R. Wesseling și F. Brouwer, advocaten)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurentei

Recurenta solicită Curții:

— anularea hotărârii atacate în măsura în care declară că Comisia este competentă să aplice articolul 101 TFUE și articolul 53 din Acordul privind SEE serviciilor de transport aerian de mărfuri pe rutele dinspre SEE spre țări terțe, și

— anularea în totalitate a Deciziei C (2017) 1742 final a Comisiei din 17 martie 2017 privind o procedură inițiată în temeiul articolului 101 TFUE, al articolului 53 din Acordul privind SEE și al articolului 8 din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian (cazul AT.39258 — Transport aerian de mărfuri) (denumită în continuare „decizia”), sau

— cu titlu subsidiar, anularea în parte a deciziei în măsura în care prin aceasta se constată că recurenta a încălcat articolul 101 TFUE și articolul 53 din Acordul privind SEE în ceea ce privește serviciile de transport aerian de mărfuri pe rutele dinspre SEE spre țări terțe, și

— în orice caz, obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate de recurentă în fața Curții.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, recurenta invocă următorul motiv.

Tribunalul a săvârșit o eroare de drept și și-a încălcat obligația de motivare atunci când a concluzionat că serviciile de transport de mărfuri la sosire intră în domeniul de aplicare al articolului 101 TFUE și al articolului 53 din Acordul privind SEE.

Primul aspect: Tribunalul și-a încălcat obligația de motivare, a săvârșit o eroare de drept și a încălcat articolul 101 TFUE atunci când a concluzionat că serviciile de transport de mărfuri la sosire aveau efecte relevante în SEE.

Al doilea aspect: Tribunalul și-a încălcat obligația de motivare, a săvârșit o eroare de drept și a încălcat articolul 101 TFUE atunci când a concluzionat că serviciile de transport de mărfuri aveau efecte probabile în SEE.

Al treilea aspect: Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că s-a întemeiat pe argumente și pe elemente de probă care nu au fost prezentate de Comisie.

Al patrulea aspect: Tribunalul a săvârșit o eroare de drept și a încălcat articolul 101 TFUE atunci când a concluzionat că încălcarea unică și continuă poate extinde competența Comisiei pentru comportamente situate în afara SEE.

Recurs introdus la 16 iunie 2022 de Cargolux Airlines International SA împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra extinsă) din 30 martie 2022 în cauza T-334/17, Cargolux Airlines/Comisia

(Cauza C-401/22 P)

(2022/C 303/38)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Cargolux Airlines International SA (reprezentantă: E. Aliende Rodríguez, abogada)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurentei

Recurenta solicită Curții:

— anularea în totalitate a hotărârii atacate;

— în primul rând, anularea articolelor 1 alineatul (1) și 1 alineatul (4) din Decizia C (2017) 1742 final a Comisiei din 17 martie 2017 privind o procedură inițiată în temeiul articolului 101 TFUE, al articolului 53 din Acordul privind SEE și al articolului 8 din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian (cazul AT.39258 — Transport aerian de mărfuri) (denumită în continuare „decizia") în totalitate, în măsura în care o privesc pe recurentă;

— cu titlu subsidiar, anularea în parte a articolelor 1 alineatul (1) și 1 alineatul (4) din decizie în măsura în care acestea o privesc pe recurentă, precum și comportamentul legat de punerea în funcțiune și/sau suprataxa de securitate și/sau anularea articolelor 1 alineatul (2) și 1 alineatul (3) în măsura în care o privesc pe recurentă și rutele de sosire, precum și reducerea în consecință a cuantumului amenzii aplicate recurentei la articolul 3 litera f) din decizie;

— anularea amenzii aplicate recurentei la articolul 3 litera f) sau, cu titlu subsidiar, reducerea acesteia în mod substanțial;

— cu titlu subsidiar, în cazul în care Curtea consideră că nu poate să soluționeze în mod definitiv cauza, trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de recurentă în cadrul procedurilor în fața Curții și a Tribunalului, și

— dispunerea oricărei măsuri adecvate având în vedere împrejurările cauzei.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurenta invocă următoarele patru motive.

În cadrul primului motiv de recurs, recurenta susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a confirmat competența Comisiei de a constata și de a sancționa o încălcare a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind SEE în ceea ce privește serviciile de transport aerian de mărfuri provenite din țări terțe având ca destinație țări din interiorul SEE (cu alte cuvinte, rute de sosire). Mai precis, recurenta susține că Comisia a săvârșit o eroare de drept atunci când a aplicat criteriul juridic eronat pentru a afirma competența în temeiul dreptului internațional public, iar nu al dreptului Uniunii și, în orice caz, a aplicat în mod greșit efectele calificate standard drept standard de drept internațional public.

Prin intermediul celui de al doilea motiv de recurs, recurenta susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a confirmat concluzia Comisiei potrivit căreia comportamentul la care a participat recurenta constituia o încălcare prin obiect. În special, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept atunci când a confirmat concluzia Comisiei potrivit căreia comportamentul legat de neplata comisioanelor aferente suprataxelor constituia o încălcare prin obiect.

În cadrul celui de al treilea motiv de recurs, recurenta susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin nerespectarea și prin aplicarea eronată a criteriului juridic pentru constatarea unei încălcări unice și continue și prin confirmarea eronată a deciziei de sancționare a recurentei pentru această încălcare unică și continuă. În special, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept atunci când a statuat că Comisia a stabilit în mod corect caracterul complementar și continuu al comportamentelor care compun încălcarea unică și continuă.

În cadrul celui de al patrulea motiv de recurs, recurenta susține că, în subsidiar, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că a considerat-o răspunzătoare pentru toate aspectele încălcării unice și continue, deși deținea în realitate o participare limitată, inclusiv prin încălcarea principiului egalității de tratament în ceea ce privește aprecierea participării sale la neplata comisioanelor aferente suprataxelor și prin stabilirea în mod eronat a participării continue a recurentei la supratAxa de securitate în perioade pentru care nu a fost adusă nicio dovadă a unei astfel de participări.

Recurs introdus la 17 iunie 2022 de SAS Cargo Group A/S, Scandinavian Airlines System Denmark-Norway-Sweden, SAS AB împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra extinsă) din 30 martie 2022 în cauza T-324/17, SAS Cargo Group și alții/Comisia

(Cauza C-403/22 P)

(2022/C 303/39)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: SAS Cargo Group A/S, Scandinavian Airlines System Denmark-Norway-Sweden, SAS AB (reprezentanți: B. Creve și M. Kofmann, avocați și J. Killick și G. Forwood, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurentei

Recurentele solicită Curții:

— anularea hotărârii atacate în măsura în care prin aceasta a fost respinsă acțiunea lor în anulare;

— anularea în tot sau în parte a Deciziei C(2017) 1742 final a Comisiei din 17 martie 2017 privind o procedură inițiată în temeiul articolului 101 TFUE, al articolului 53 din Acordul privind SEE și al articolului 8 din Acordul dintre Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind transportul aerian (cazul AT.39258 — Transport aerian de mărfuri) în ceea ce privește recurentele;

— anularea sau reducerea substanțială a amenzii impuse;

— cu titlu subsidiar, trimiterea cauzei spre rejudecare Tribunalului pentru ca acesta să se pronunțe în conformitate cu hotărârea Curții, și

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în recurs și în procedura în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, recurentele invocă cinci motive.

Primul motiv, întemeiat pe erori de drept în ceea ce privește încălcarea dreptului la apărare și a dreptului de acces la dosar prin faptul că nu a acordat acces la elementele incriminatoare și dezincriminatoare.

Al doilea motiv, întemeiat pe erori de drept în ceea ce privește dreptul de a fi ascultat în legătură cu criteriul efectelor calificate și rutele de sosire.

Al treilea motiv, întemeiat pe erori de drept în ceea ce privește aplicarea criteriului efectelor calificate.

Al patrulea motiv, întemeiat pe erori de drept în ceea ce privește încălcarea unică și continuă.

Al cincilea motiv, întemeiat pe erori de drept în ceea ce privește exercitarea de către Tribunal a competenței sale de fond pentru stabilirea cuantumului amenzii.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 15 iunie 2022 – Dumitrescu și Schwarz/Comisia

(Cauza T-531/16) [1]

(„Funcție publică – Funcționari – Reforma statutului din 2014 – Rambursarea cheltuielilor de călătorie anuală – Loc de origine situat într-o țară terță – Plată forfetară calculată pe baza distanței dintre locul de repartizare și capitala statului membru a cărui cetățenie o are funcționarul”)

(2022/C 303/40)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: Vasile Dumitrescu (Berchem-Sainte-Agathe, Belgia), Guido Schwarz (Bruxelles, Belgia) (reprezentantă: L. Levi, avocată)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Gattinara și T. Bohr, agenți)

Intervenienți în susținerea pârâtei: Parlamentul European (reprezentanți: E. Taneva și M. Ecker, agenți), Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Bauer și R. Meyer, agenți)

Obiectul

Cereri întemeiate pe articolul 270 TFUE și prin care se urmărește anularea deciziilor de a reduce, începând de la 1 ianuarie 2014, rambursarea cheltuielilor de călătorie anuală pentru ca reclamanții să poată menține o relație cu locul lor de origine, precum și obligarea Comisiei la rambursarea cheltuielilor de călătorie anuală spre locul lor de origine care să acopere cheltuielile lor reale.

Dispozitivul

1) Respinge acțiunea.

2) Domnii Vasile Dumitrescu și Guido Schwarz sunt obligați să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.

3) Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată.

[1] JO C 89, 16.3.2015 (cauză înregistrată inițial la Tribunalul Funcției Publice a Uniunii Europene sub numărul F-7/15 și transferată la Tribunalul Uniunii Europene la 1.9.2016).

Hotărârea Tribunalului din 15 iunie 2022 – YT și YU/Comisia

(Cauza T-532/16) [1]

(„Funcție publică – Funcționari – Reforma statutului din 2014 – Rambursarea cheltuielilor de călătorie anuală – Loc de origine situat într-o țară terță – Plată forfetară calculată pe baza distanței dintre locul de repartizare și capitala statului membru a cărui cetățenie o are funcționarul”)

(2022/C 303/41)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: YT, YU (reprezentanți: J.-N. Louis, R. Metz, D. Verbeke, T. Van Lysebeth și N. Maes, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Gattinara și T. Bohr, agenți)

Intervenienți în susținerea pârâtei: Parlamentul European (reprezentanți: E. Taneva și M. Ecker, agenți), Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Bauer și R. Meyer, agenți)

Obiectul

Cereri întemeiate pe articolul 270 TFUE și prin care se urmărește anularea deciziilor de a reduce, începând de la 1 ianuarie 2014, rambursarea cheltuielilor de călătorie anuală, pentru ca reclamanții să poată menține o relație cu locul lor de origine.

Dispozitivul

1) Respinge acțiunea.

2) YT și YU sunt obligați să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.

3) Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată.

([1]) JO C 89, 16.3.2015 (cauză înregistrată inițial la Tribunalul Funcției Publice a Uniunii Europene sub numărul F-8/15 și transferată la Tribunalul Uniunii Europene la 1.9.2016).

Hotărârea Tribunalului din 15 iunie 2022 – YV și alții/Comisia

(Cauza T-533/16) ([1])

(„Funcție publică – Funcționari – Reforma statutului din 2014 – Rambursarea cheltuielilor de călătorie anuală – Loc de origine situat într-o țară terță – Plată forfetară calculată pe baza distanței dintre locul de repartizare și capitala statului membru a cărui cetățenie o are funcționarul”)

(2022/C 303/42)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: YV, YW, YZ (reprezentanți: J.-N. Louis, R. Metz, D. Verbeke, T. Van Lysebeth și N. Maes, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Gattinara și T. Bohr, agenți)

Intervenienți în susținerea pârâtei: Parlamentul European (reprezentanți: E. Taneva și M. Ecker, agenți), Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Bauer și R. Meyer, agenți)

Obiectul

Cereri întemeiate pe articolul 270 TFUE și prin care se urmărește anularea deciziilor de a reduce sau de a elimina, începând de la 1 ianuarie 2014, rambursarea cheltuielilor de călătorie anuală pentru ca reclamanții să poată menține o relație cu locul lor de origine.

Dispozitivul

1) Respinge acțiunea.

2) YV, YW și YZ sunt obligați să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.

3) Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată.

(1) JO C 89, 16.3.2015 (cauză înregistrată inițial la Tribunalul Funcției Publice a Uniunii Europene sub numărul F-10/15 și transferată la Tribunalul Uniunii Europene la 1.9.2016).

Hotărârea Tribunalului din 15 iunie 2022 – Schaffrin/Comisia

(Cauza T-538/16) (1)

(„Funcție publică – Funcționari – Reforma statutului din 2014 – Rambursarea cheltuielilor de călătorie anuală – Loc de origine situat într-o țară terță – Plată forfetară calculată pe baza distanței dintre locul de repartizare și capitala statului membru a cărui cetățenie o are funcționarul”)

(2022/C 303/43)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Dora Schaffrin (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: M. Müller-Trawinski, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: T. Bohr și G. Gattinara, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtei: Parlamentul European (reprezentanți: E. Taneva și S. Seyr, agenți), Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Bauer și R. Meyer, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 270 TFUE și prin care se urmărește, pe de o parte, anularea deciziilor de a reduce, începând de la 1 ianuarie 2014, rambursarea cheltuielilor de călătorie anuală pentru ca reclamanta să poată menține o relație cu locul său de origine și, pe de altă parte, obligarea Comisiei la reevaluarea cuantumului plății forfetare a acestor cheltuieli de călătorie anuală.

Dispozitivul

1) Respinge acțiunea.

2) Doamna Dora Schaffrin este obligată să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.

3) Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată.

(1) JO C 127, 20.4.2015 (cauză înregistrată inițial la Tribunalul Funcției Publice a Uniunii Europene sub numărul F-15/15 și transferată la Tribunalul Uniunii Europene la 1.9.2016).

Hotărârea Tribunalului din 15 iunie 2022 – YY și ZA/Curtea de Justiție a Uniunii Europene

(Cauza T-545/16) (1)

(„Funcție publică – Funcționari – Reforma statutului din 2014 – Rambursarea cheltuielilor de călătorie anuală – Loc de origine situat într-o țară terță – Plată forfetară calculată pe baza distanței dintre locul de repartizare și capitala statului membru a cărui cetățenie o are funcționarul”)

(2022/C 303/44)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: YY, ZA (reprezentanți: J.-N. Louis, R. Metz, D. Verbeke, T. Van Lysebeth și N. Maes, avocați)

Pârâtă: Curtea de Justiție a Uniunii Europene (reprezentanți: J. Inghelram și A. Ysebaert, agenți)

Intervenienți în susținerea pârâtei: Parlamentul European (reprezentanți: E. Taneva și M. Ecker, agenți), Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M. Bauer și R. Meyer, agenți)

Obiectul

Cereri întemeiate pe articolul 270 TFUE și prin care se urmărește anularea deciziilor de a reduce sau de a elimina, începând de la 1 ianuarie 2014, rambursarea cheltuielilor de călătorie anuală pentru ca reclamanții să poată menține o relație cu locul lor de origine.

Dispozitivul

1) Respinge acțiunea.

2) YY și ZA sunt obligați să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

3) Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene suportă fiecare propriile cheltuieli de judecată.

([1]) JO C 146, 4.5.2015 (cauză înregistrată inițial la Tribunalul Funcției Publice a Uniunii Europene sub numărul F-36/15 și transferată la Tribunalul Uniunii Europene la 1.9.2016).

Hotărârea Tribunalului din 22 iunie 2022 – Italia/Comisia

(Cauza T-357/19) ([1])

[„FEDR – Politică regională – Programe operaționale din cadrul obiectivului «Investiții în favoarea creșterii și a ocupării forței de muncă» în Italia – Decizie de aprobare a contribuției financiare din partea FEDR pentru proiectul major «Proiect major național bandă foarte largă – zone albe» – Ineligibilitatea cheltuielilor beneficiarului cu titlu de TVA – Articolul 69 alineatul (3) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 – Noțiunea de «TVA recuperabil în temeiul legislației naționale privind TVA-ul»”]

(2022/C 303/45)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Republica Italiană (reprezentanți: G. Palmieri, agent, asistată de P. Gentili, avvocato dello Stato)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Mantl și F. Tomat, agenți)

Interveniente în susținerea reclamantei: Republica Cehă (reprezentanți: M. Smolek, J. Vláčil și O. Serdula, agenți), Regatul Spaniei (reprezentant: I. Herranz Elizalde, agent)

Obiectul

Prin acțiunea întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamanta solicită anularea Deciziei de punere în aplicare C(2019) 2652 final a Comisiei din 3 aprilie 2019 de aprobare a contribuției financiare la proiectul major „Proiect major național bandă foarte largă – zone albe”, selecționat în cadrul programelor operaționale „POR Abruzzo FESR 2014-2020”, „Basilicata”, „POR Calabria FESR FSE”, „Campania”, „POR Emilia Romagna FESR”, „POR Lazio FESR”, „POR Liguria FESR”, „POR Lombardia FESR”, „POR Marche FESR 2014-2020”, „POR Piemonte FESR”, „POR Puglia FESR-FSE”, „POR Sardegna FESR”, „Sicilia”, „Toscana”, „POR Umbria FESR”, „POR Veneto FESR 2014-2020” și „Întreprinderi și competitivitate” în Italia, în măsura în care exclude de la finanțarea de către Uniunea Europeană cheltuielile suportate de beneficiar cu titlu de taxă pe valoarea adăugată (TVA)

Dispozitivul

1) Anulează Decizia de punere în aplicare C(2019) 2652 a Comisiei din 3 aprilie 2019 de aprobare a contribuției financiare la proiectul major „Proiectul major național bandă foarte largă – zone albe", selecționat în cadrul programelor operaționale „POR Abruzzo FESR 2014-2020", „Basilicata", „POR Calabria FESR FSE", „Campania", „POR Emilia Romagna FESR", „POR Lazio FESR", „POR Liguria FESR", „POR Lombardia FESR", „POR Marche FESR 2014-2020", „POR Piemonte FESR", „POR Puglia FESR-FSE", „POR Sardegna FESR", „Sicilia", „Toscana", „POR Umbria FESR", „POR Veneto FESR 2014-2020" și „Întreprinderi și competitivitate" în Italia, în măsura în care exclude de la finanțarea de către Uniunea Europeană cheltuielile suportate de beneficiar cu titlu de taxă pe valoarea adăugată.

2) Comisia Europeană suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de Republica Italiană.

3) Republica Cehă și Regatul Spaniei suportă propriile cheltuieli de judecată.

([1]) JO C 263, 5.8.2019.

Hotărârea Tribunalului din 22 iunie 2022 – thyssenkrupp/Comisia

(Cauza T-584/19) ([1])

(„Concurență – Concentrări – Piața de producție și de distribuție de produse plate din oțel carbon – Decizie privind declararea concentrării ca fiind incompatibilă cu piața internă și cu Acordul privind SEE – Piață relevantă – Evaluarea efectelor operațiunii asupra concurenței – Angajamente – Obligația de motivare")

(2022/C 303/46)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: thyssenkrupp AG (Duisburg și Essen, Germania) (reprezentanți: M. Klusmann, J. Ziebarth și M. Dästner, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Conte, T. Franchoo, I. Zaloguin și C. Sjödin, agenți)

Obiectul

Cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE prin care se solicită anularea Deciziei C(2019) 4228 final a Comisiei din 11 iunie 2019 privind declararea unei concentrări economice ca fiind incompatibilă cu piața internă și cu funcționarea Acordului privind SEE (Cazul M.8713 – Tata Steel/thyssenkrupp/JV)

Dispozitivul

1) Respinge acțiunea.

1) Obligă thyssenkrupp AG la plata cheltuielilor de judecată.

([1]) JO C 357, 21.10.2019.

Hotărârea Tribunalului din 22 iunie 2022 – Ryanair/Comisia (Finnair II; Covid-19)

(Cauza T-657/20) [1]

(„Ajutoare de stat – Piața finlandeză a transportului aerian – Ajutor acordat de Finlanda în favoarea Finnair în cadrul pandemiei de COVID-19 – Recapitalizarea unei companii aeriene efectuată de proprietarii săi publici și privați proporțional cu structura de proprietate preexistentă – Decizie de a nu ridica obiecții – Cadru temporar pentru măsuri de ajutor de stat – Măsură destinată să remedieze perturbări grave ale economiei unui stat membru – Derogare de la anumite cerințe ale Cadrului temporar – Lipsa unei evaluări comparative a efectelor pozitive ale ajutorului și a efectelor negative ale acestuia asupra condițiilor schimburilor comerciale și asupra menținerii unei concurențe nedenaturate – Egalitate de tratament – Libertatea de stabilire – Libera prestare a serviciilor – Obligația de motivare")

(2022/C 303/47)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Ryanair DAC (Swords, Irlanda) (reprezentanți: F.-C. Laprévote, V. Blanc, E. Vahida, S. Rating și I.-G. Metaxas-Maranghidis, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: L. Flynn, S. Noë și F. Tomat, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtei: Republica Franceză (reprezentanți: T. Stéhelin și P. Dodeller, agenți), Republica Finlanda (reprezentanți: H. Leppo și A. Laine, agenți)

Obiectul

Prin acțiunea întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamanta solicită anularea Deciziei C(2020) 3970 final a Comisiei Europene din 9 iunie 2020 privind ajutorul de stat SA.57410 (2020/N) – Finlanda COVID-19: Recapitalizarea Finnair

Dispozitivul

1) Respinge acțiunea.

2) Obligă Ryanair DAC la suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și a celor efectuate de Comisia Europeană.

3) Republica Franceză și Republica Finlanda vor suporta propriile cheltuieli de judecată.

[1] JO C 433, 14.12.2020.

Hotărârea Tribunalului din 22 iunie 2022 – Unite the Union/EUIPO – WWRD Ireland (WATERFORD)

(Cauza T-739/20) [1]

[„Marcă a Uniunii europene – Procedură de decădere – Marca verbală a Uniunii europene WATERFORD – Acțiune în anulare – Articolul 63 alineatul (3) din Regulamentul (UE) 2017/1001 – Admisibilitate – Marcă de natură a induce publicul în eroare – Articolul 51 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 58 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul 2017/1001]"]

(2022/C 303/48)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Unite the Union (Londra, Regatul Unit) (reprezentanți: B. O'Connor și M. Hommé, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: V. Ruzek și D. Hanf, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: WWRD Ireland IPCO LLC (Wilmington, Delaware, Statele Unite) (reprezentanți: M. Mortelé și B. Lieben, avocați)

Obiectul

Prin acțiunea sa întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamanta a solicitat anularea și reformarea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului Uniunii europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 25 septembrie 2020 (cauza R 2683/2019-2).

Dispozitivul

1) Respinge acțiunea.

2) Obligă Unite de Union să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de WWRD Ireland IPCO LLC.

3) Oficiul Uniunii europene pentru proprietate intelectuală (EUIPO) va suporta propriile cheltuieli de judecată.

(1) JO C 62, 22.2.2021.

Hotărârea Tribunalului din 22 iunie 2022 – Beveland/EUIPO – Super B (BUCANERO)

(Cauza T-29/21) (1)

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de decădere – Marca Uniunii Europene verbală BUCANERO – Utilizare serioasă a mărcii – Articolul 18 alineatul (1) al doilea paragraf litera (a) și articolul 58 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul 2017/1001 – Formă care diferă prin elemente care nu aduc atingere caracterului distinctiv – Dovada utilizării serioase”]

(2022/C 303/49)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Beveland, SA (Sant Joan les Fonts, Spania) (reprezentant: J. Carbonell Callicó, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: J. Crespo Carrillo, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Super B, SL (Talavera de la Reina, Spania) (reprezentantă: K. Guridi Sedlak, avocată)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 5 noiembrie 2020 (cauza R 1046/2020-5), privind o procedură de declarare a nulității între Beveland și Super B

Dispozitivul

1) Respinge acțiunea.

1) Obligă Beveland, SA la plata cheltuielilor de judecată.

(1) JO C 79, 8.3.2021.

Hotărârea Tribunalului din 15 iunie 2022 – QI/Comisia

(Cauza T-122/21) [1]

(„Funcție publică – Funcționari – Raport de evaluare – Exerciții de evaluare 2018 și 2019 – Evaluare nesatisfăcătoare a prestațiilor de conducere – Dispoziții generale de aplicare a articolului 43 din statut – Procedură de validare – Principiul imparțialității – Eroare vădită de apreciere")

(2022/C 303/50)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: QI (reprezentantă: N. de Montigny, avocată)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Mongin și L. Hohenecker, agenți)

Obiectul

Prin acțiunea formulată, depusă la grefă la 25 februarie 2022, întemeiată pe articolul 270 TFUE, reclamanta solicită anularea rapoartelor sale de evaluare întocmite în temeiul exercițiilor de evaluare 2018 și 2019, precum și a deciziei din 16 noiembrie 2020 de respingere a reclamației acesteia împotriva acestor rapoarte

Dispozitivul

1) Anulează raportul de evaluare al lui QI întocmit în temeiul exercițiului de evaluare 2019.

2) Respinge în rest acțiunea.

3) Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

[1] JO C 138, 19.4.2021.

Hotărârea Tribunalului din 22 iunie 2022 – Puma/EUIPO – V. Fraas (FRAAS)

(Cauza T-329/21) [1]

[„Marcă a Uniunii europene – Procedură de decădere – Marca Uniunii Europene verbală FRAAS – Utilizare serioasă a mărcii – Utilizare pentru produsele pentru care marca a fost înregistrată – Articolul 51 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 58 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (UE) 2017/1001 – Dovada utilizării serioase"]

(2022/C 303/51)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Puma SE (Herzogenaurach, Germania) (reprezentant: M. Schunke, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Walicka, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: V. Fraas GmbH (Helmbrechts-Wüstenselbitz, Germania) (reprezentanți: R. Kunze și F. Tyra, avocați)

Obiectul

Prin acțiunea sa întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamanta a solicitat anularea Deciziei Camerei a cincea de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 24 martie 2021 (cauza R 2714/2019-5).

Dispozitivul

1) Respinge acțiunea.

2) Obligă Puma SE să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) și de V. Fraas GmbH în prezenta procedură.

(1) JO C 297, 26.7.2021.

Hotărârea Tribunalului din 22 iunie 2022 – Future Motion/EUIPO – El Corte Inglés (HYPERCORE)

(Cauza T-356/21) (1)

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Înregistrare internațională care desemnează Uniunea Europeană – Marca verbală HYPERCORE – Marca Uniunii Europene figurativă anterioară HIPERCOR – Motiv relativ de refuz – Risc de confuzie – Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 [devenit articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001]"]

(2022/C 303/52)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Future Motion, Inc. (Santa Cruz, California, Statele Unite) (reprezentant: F.-M. Orou, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: J. Ivanauskas, agent)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: El Corte Inglés, SA (Madrid, Spania) (reprezentant: J. L. Rivas Zurdo, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a EUIPO din 26 aprilie 2021 (cauza R 1229/2020-1) privind o procedură de opoziție între El Corte Inglés și Future Motion.

Dispozitivul

1) Anulează Decizia Camerei întâi de recurs a Oficiului Uniunii europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 26 aprilie 2021 (cauza R 1229/2020-1).

2) Obligă EUIPO să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, și pe cele efectuate de Future Motion, Inc.

3) El Corte Inglés, SA va suporta propriile cheltuieli de judecată.

(1) JO C 329, 16.8.2021.

Hotărârea Tribunalului din 22 iunie 2022 – Haswani/Consiliul

(Cauza T-479/21) (1)

(„Politică externă și de securitate comună – Măsuri restrictive luate împotriva Siriei – Înghețarea fondurilor – Autoritate de lucru judecat – Eroare de apreciere – Proporționalitate – Obligația de motivare – Dreptul la apărare – Dreptul la un proces echitabil")

(2022/C 303/53)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: George Haswani (Yabroud, Siria) (reprezentant: G. Karouni, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: A. Limonet și V. Piessevaux, agenți)

Obiectul

Prin acțiunea sa, reclamantul solicită, în primul rând, în temeiul articolului 263 TFUE, anularea Deciziei (PESC) 2021/855 a Consiliului din 27 mai 2021 de modificare a Deciziei 2013/255/PESC privind măsuri restrictive împotriva Siriei (JO 2021, L 188, p. 90) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2021/848 al Consiliului din 27 mai 2021 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 36/2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria (JO 2021, L 188, p. 18), în măsura în care aceste acte mențin numele său pe listele anexate la respectivele acte și, pe de altă parte, în temeiul articolului 268 TFUE, repararea prejudiciului moral pe care l-ar fi suferit ca urmare a adoptării actelor menționate anterior.

Dispozitivul

1) Respinge acțiunea.

2) Îl obligă pe domnul George Haswani la plata cheltuielilor de judecată.

(1) JO C 412, 11.10.2021.

Hotărârea Tribunalului din 22 iunie 2022 – Kubara/EUIPO (good calories)

(Cauza T-602/21) (1)

[„Marcă a Uniunii Europene – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene figurative good calories – Motive absolute de refuz – Lipsa caracterului distinctiv – Caracter descriptiv – Articolul 7 alineatul (1) literele (b) și (c) din Regulamentul (UE) 2017/1001 – Securitate juridică – Încredere legitimă"]

(2022/C 303/54)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Kubara sp. z o.o. (Częstochowa, Polonia) (reprezentant: A. Suskiewicz, avocată)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: D. Walicka, agent)

Obiectul

Prin acțiunea întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamanta solicită anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 14 iulie 2021 (cauza R 2167/2020-1).

Dispozitivul

1) Respinge acțiunea.

2) Obligă Kubara sp. z o.o. la plata cheltuielilor de judecată.

(1) JO C 462, 15.11.2021.

Hotărârea Tribunalului din 22 iunie 2022 – Tequila Revolución/EUIPO – Horizons Group (London) (Revolution Vodka)

(Cauza T-628/21) [1]

[„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de opoziție – Cerere de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale Revolution Vodka – Marca Uniunii Europene verbală anterioară TEQUILA REVOLUCIÓN – Motive relative de refuz – Articolul 8 alineatul (1) literele (a) și b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 – Lipsa utilizării serioase – Articolul 47 alineatul (2) din Regulamentul 2017/1001”]

(2022/C 303/55)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Tequila Revolución S.A.P.I. De C.V. (Mexico, Mexic) (reprezentant: M. Pomares Caballero, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentanți: S. Pétrequin și V. Ruzek, agenți)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, intervenientă la Tribunal: Horizons Group (Londra) Ltd (Reading, Regatul Unit)

Obiectul

Prin acțiunea sa întemeiată pe articolul 263 TFUE, reclamanta solicită anularea și modificarea Deciziei Camerei a cincea de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 22 iulie 2021 (cauza R 2266/2020-5).

Dispozitivul

1) Respinge acțiunea.

2) Obligă Tequila Revolución S.A.P.I. De C.V. la plata cheltuielilor de judecată.

[1] JO C 490, 6.12.2021.

Ordonanța Tribunalului din 16 iunie 2022 – bonnanwalt/EUIPO – Bayerischer Rundfunk și alții (tagesschau)

(Cauza T-83/20) [1]

(„Marcă a Uniunii Europene – Procedură de decădere – Maca Uniunii Europene verbală tagesschau – Declarare în parte a decăderii – Reprezentare de către un avocat care nu are calitatea de terț independent în raport cu reclamanta – Inadmisibilitate”)

(2022/C 303/56)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: bonnanwalt Vermögens- und Beteiligungsgesellschaft mbH (Bonn, Germania) (reprezentant: T. Wendt, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (reprezentant: S. Hanne, agent)

Celelalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a EUIPO, interveniente în fața Tribunalului: Bayerischer Rundfunk (München, Germania) și ceilalți 8 intervenienți ale căror nume figurează în anexa la ordonanță (reprezentant: B. Krause, avocată)

Obiectul

Prin intermediul acțiunii întemeiate pe articolul 263 TFUE, reclamanta solicită anularea Deciziei Camerei a doua de recurs a Oficiului Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO) din 12 decembrie 2019 (cauza R 1478/2019-2).

Dispozitivul

1) Respinge acțiunea ca inadmisibilă.

2) Obligă bonnanwalt Vermögens- und Beteiligungsgesellschaft mbH la plata cheltuielilor de judecată.

(1) JO C 114, 6.4.2020.

Ordonanța Tribunalului din 7 iunie 2022 – Daimler/Comisia

(Cauza T-509/20) (1)

[„Mediu – Regulamentul (UE) 2019/631 – Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2017/1153 – Decizia de punere în aplicare (UE) 2020/1035 – Emisii de dioxid de carbon – Metodologia de testare – Autoturisme – Modificarea deciziei atacate în ceea ce o privește pe reclamantă – Litigiu rămas fără obiect – Nepronunțare asupra fondului”]

(2022/C 303/57)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Daimler AG (Stuttgart, Germania) (reprezentanți: N. Wimmer, C. Arhold și G. Ollinger, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Hermes și K. Talabér-Ritz, agenți)

Obiectul

Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 14 august 2020, reclamanta a introdus prezenta acțiune întemeiată pe articolul 263 TFUE și având ca obiect anularea Deciziei de punere în aplicare (UE) 2020/1035 a Comisiei din 3 iunie 2020 de confirmare sau de modificare a calculului provizoriu al mediei emisiilor specifice de CO_2 și al obiectivelor privind emisiile specifice pentru producătorii de autoturisme și de vehicule utilitare ușoare pentru anul calendaristic 2018, în temeiul Regulamentului (UE) 2019/631 al Parlamentului European și al Consiliului (JO 2020, L 227, p. 37)

Dispozitivul

1) Nu mai este necesară pronunțarea asupra fondului cauzei.

2) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Daimler AG.

(1) JO C 320, 28.9.2020.

Ordonanța Tribunalului din 14 iunie 2022 – FZ și alții/Comisia

(Cauza T-236/21) (1)

(„Funcție publică – Funcționari – Remunerare – Personal al Comisiei repartizat într-o țară terță – Actualizare intermediară a coeficienților corectori – Eroare vădită de apreciere – Efect retroactiv – Securitate juridică – Obligația de solicitudine – Acțiune vădit nefondată”)

(2022/C 303/58)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: FZ și ceilalți 15 reclamanți ale căror nume figurează în anexa la ordonanță (reprezentanți: J.-N. Louis și N. Maes, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Mongin, I. Melo Sampaio și A.-C. Simon, agenți)

Obiectul

Prin intermediul acțiunii întemeiate pe articolul 270 TFUE, reclamanții solicită anularea fișelor de remunerație ale acestora din luna iulie 2020 redactate de Comisia Europeană, prin care s-a decis aplicarea pentru prima dată a coeficienților corectori stabiliți cu efect retroactiv de la 1 octombrie 2019 și de la 1 ianuarie 2020.

Dispozitivul

1) Respinge acțiunea va vădit nefondată.

2) Îl obligă pe FZ și pe ceilalți reclamanți ale căror nume figurează în anexă la plata cheltuielilor de judecată.

(1) JO C 242, 21.6.2021.

Ordonanța Tribunalului din 14 iunie 2022 – FJ și alții/SEAE

(Cauza T-246/21) (1)

(„Funcție publică – Funcționari – Remunerație – Personal al SEAE repartizat într-o țară terță – Actualizare intermediară a coeficienților corectori – Eroare vădită de apreciere – Efect retroactiv – Securitate juridică – Obligația de solicitudine – Acțiune vădit nefondată”)

(2022/C 303/59)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: FJ și ceilalți 6 reclamanți ale căror nume figurează în anexa la ordonanță (reprezentanți: J.-N. Louis și N. Maes, avocați)

Pârât: Serviciul European de Acțiune Externă (reprezentanți: S. Marquardt și R. Spáč, agenți)

Obiectul

Prin acțiunea lor întemeiată pe articolul 270 TFUE, reclamanții solicită anularea fișelor de remunerație pentru luna iulie 2020, întocmite de Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE), prin care s-a decis, pentru prima dată, aplicarea coeficienților corectori stabiliți cu efect retroactiv de la 1 octombrie 2019 și de la 1 ianuarie 2020.

Dispozitivul

1) Respinge acțiunea ca vădit nefondată.

2) Îi obligă pe FJ și pe ceilalți reclamanți ale căror nume figurează în anexa la ordonanță la plata cheltuielilor de judecată.

(1) JO C 242, 21.6.2021.

Ordonanța Tribunalului din 13 iunie 2022 – Mendes de Almeida/Consiliul

(Cauza T-334/21) [1]

(„Funcție publică – Numirea procurorilor europeni ai Parchetului European – Numirea unuia dintre candidații desemnați de Portugalia – Inexistența unui litigiu între Uniune și unul dintre agenții acesteia în limitele și condițiile stabilite prin statut și RAA – Articolul 270 TFUE – Necompetență vădită")

(2022/C 303/60)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Ana Carla Mendes de Almeida (Sobreda, Portugalia) (reprezentanți: R. Leandro Vasconcelos, M. Marques de Carvalho și P. Almeida Sande, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: K. Pleśniak și J. Gil, agenți)

Obiectul

Prin acțiunea sa întemeiată pe articolul 270 TFUE, reclamanta solicită anularea Deciziei de punere în aplicare (UE) 2020/1117 a Consiliului din 27 iulie 2020 de numire a procurorilor europeni ai Parchetului European (JO 2020, L 244, p. 18), în partea în care domnul José Eduardo Moreira Alves d'Oliveira Guerra este numit procuror european al Parchetului European, precum și anularea deciziei Consiliului Uniunii Europene din 8 martie 2021 privind respingerea reclamației acesteia introduse la 10 februarie 2021 împotriva deciziei atacate

Dispozitivul

1) Respinge acțiunea.

2) O obligă pe doamna Ana Carla Mendes de Almeida la plata cheltuielilor de judecată.

[1] JO C 320, 9.8.2021.

Ordonanța Tribunalului din 9 iunie 2022 – Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior/Comisia

(Cauza T-493/21) [1]

(„Acțiune în anulare – Instrument de asistență pentru preaderare – Stat terț – Contract național de achiziții publice – Reziliere a contractului de către autoritatea contractantă – Cerere de executare de către autoritatea contractantă a unei garanții bancare – Contrasemnare de către șeful delegației Uniunii în statul terț – Necompetență")

(2022/C 303/61)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Equinoccio Compañía de Comercio Exterior, SL (Madrid, Spania) (reprezentanți: R. Sciaudone și D. Luff, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: D. Bianchi și T. Van Noyen, agenți)

Obiectul

Prin intermediul acțiunii întemeiate pe articolul 263 TFUE, reclamanta solicită anularea contrasemnării din data de 29 aprilie 2021 de către delegația Uniunii Europene la Ankara (Turcia) a scrisorii executare a garanției bancare a Ministerului Științelor, Industriei și Tehnologiei din Turcia.

Dispozitivul

1) Respinge acțiunea.

2) Obligă Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior, SL la plata cheltuielilor de judecată.

(1) JO C 452, 8.11.2021.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 21 iunie 2022 – Ismailova/Consiliul

(Cauza T-234/22 R)

(„Măsuri provizorii – Politica externă și de securitate comună – Măsuri restrictive adoptate în raport cu acțiunile Rusiei care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei – Înghețarea fondurilor – Cerere de măsuri provizorii – Lipsa urgenței – Evaluare comparativă a intereselor”)

(2022/C 303/62)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Gulbakhor Ismailova (Tașkent, Uzbekistan) (reprezentant: J. Grand d'Esnon, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: B. Driessen și A. Vitro, agenți)

Obiectul

Prin cererea întemeiată pe articolele 278 și 279 TFUE, reclamanta solicită în esență suspendarea executării, pe de o parte, a două acte prin care au fost modificate criteriile de includere în lista persoanelor, entităților și organismelor care fac obiectul unor măsuri restrictive din cauza implicării lor în acțiuni care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei și, pe de altă parte, a două acte prin care numele său a fost adăugat pe această listă. În special, reclamanta solicită, în primul rând, cu titlu principal, suspendarea executării Deciziei (PESC) 2022/582 a Consiliului din 8 aprilie 2022 de modificare a Deciziei 2014/145/PESC privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (JO 2022, L 110, p. 55), în măsura în care acest act o privește, a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2022/581 al Consiliului din 8 aprilie 2022 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 269/2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (JO 2022, L 110, p. 3), în măsura în care acest act o privește, a Deciziei (PESC) 2022/329 a Consiliului din 25 februarie 2022 de modificare a Deciziei 2014/145/PESC privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (JO 2022, L 50, p. 1) și a Regulamentului (UE) 2022/330 al Consiliului din 25 februarie 2022 din 25 februarie 2022 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 269/2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (JO 2022, L 51, p. 1), în al doilea rând, cu titlu subsidiar, suspendarea executării Deciziei 2022/582, în măsura în care acest act o privește, a Regulamentului de punere în aplicare 2022/581, în măsura în care acest act o privește, a articolului 1 alineatul (2) literele (f) și (g) din Decizia 2022/329 și a articolului 1 alineatul (1) literele (f) și (g) din Regulamentul 2022/330 și, în al treilea rând, obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata sumei de 20 000 de euro pentru cheltuielile pe care aceasta a trebuit să le suporte pentru apărarea intereselor sale.

Dispozitivul

1) Respinge cererea de măsuri provizorii.

1) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Ordonanța președintelui Tribunalului din 21 iunie 2022 – Narzieva/Consiliul

(Cauza T-238/22 R)

(„Procedură privind măsurile provizorii – Politica externă și de securitate comună – Măsuri restrictive luate având în vedere acțiunile Rusiei care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei – Înghețare a fondurilor – Cerere de măsuri provizorii – Lipsa urgenței – Evaluare comparativă a intereselor”)

(2022/C 303/63)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Saodat Narzieva (Taşkent, Uzbekistan) (reprezentant: J. Grand d'Esnon, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: A. Vitro și B. Driessen, agenți)

Obiectul

Prin cererea sa întemeiată pe articolele 278 și 279 TFUE, reclamanta solicită, în esență, suspendarea executării, pe de o parte, a două acte prin care au fost modificate criteriile de înscriere în lista persoanelor, entităților și organismelor care fac obiectul unor măsuri restrictive ca urmare a implicării lor în acțiuni ce compromit sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei și, pe de altă parte, a două acte prin care numele său a fost adăugat pe această listă. În special, reclamanta solicită, în primul rând, cu titlu principal, suspendarea aplicării Deciziei (PESC) 2022/582 a Consiliului din 8 aprilie 2022 de modificare a Deciziei 2014/145/PESC privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (JO 2022, L 110, p. 55), în măsura în care acest act o privește, a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2022/581 al Consiliului din 8 aprilie 2022 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 269/2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (JO 2022, L 110, p. 3), în măsura în care acest act o privește, a Deciziei (PESC) 2022/329 a Consiliului din 25 februarie 2022 de modificare a Deciziei 2014/145/PESC privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (JO 2022, L 50, p. 1) și a Regulamentului (UE) 2022/330 al Consiliului din 25 februarie 2022 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 269/2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (JO 2022, L 51, p. 1); în al doilea rând, cu titlu subsidiar, suspendarea executării Deciziei 2022/581 în măsura în care acest act o privește, a articolului 1 alineatul (2) literele (f) și (g) din Decizia 2022/329 și a articolului 1 alineatul (1) literele (f) și (g) din Regulamentul 2022/330 și, în al treilea rând, obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata sumei de 20 000 de euro cu titlu de cheltuieli pe care reclamanta a trebuit să le efectueze pentru apărarea intereselor ei.

Dispozitivul

1) Respinge cererea de măsuri provizorii.

2) Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Acțiune introdusă la 19 mai 2022 – Kesaev/Consiliul

(Cauza T-290/22)

(2022/C 303/64)

Limba de procedură: neerlandeza

Părțile

Reclamant: Igor Albertovich Kesaev (Usovo, Rusia) (reprezentanți: R. Moeyersons și A. De Jonge, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— Anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2022/581 al Consiliului din 8 aprilie 2022 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 269/2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei, în măsura în care îl privește pe reclamant;

— obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamant.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe faptul că includerea reclamantului pe lista sancțiunilor este întemeiată pe motive eronate în fapt.

   — Activitățile reclamantului în cadrul [*confidențial*] ([1]) nu pot determina includerea reclamantului în lista de sancțiuni. Reclamantului nu i se aplică niciunul dintre motivele prevăzute la articolul 2 din Decizia 2014/145/PESC, astfel cum a fost modificată de Decizia(PESC) 2022/329 a Consiliului din 25 februarie 2022.

   — Reclamantul nu este acționar la [*confidențial*]1. Reclamantul era numai în mod indirect, prin intermediul societății GlobalVoyenTreyding Ltd, acționar pasiv la [*confidențial*]. Reclamantul a transferat managementului aceste acțiuni prin contractele din 11 ianuarie 2022, adică anterior operațiunii militare a forțelor armate ruse în Ucraina.

   — Reclamantul nu are nicio legătură cu „conducerea serviciilor de securitate" ale Federației Ruse prin [*confidențial*][1]. Reclamantul nu are niciun rol activ sau de executare în cadrul fundației, care este un organ caritabil, și nu are cunoștință dacă administratorii fundației respective sunt sau nu foști agenți ai serviciilor de securitate ruse, împrejurare nedemonstrată de Consiliu.

2. Al doilea motiv întemeiat pe faptul că reclamantul nu a fost niciodată audiat, ceea ce încalcă dreptul la un proces echitabil. În cazul în care reclamantul ar fi fost informat în mod corect și i s-ar fi dat posibilitatea de a prezenta observații în timp util, procedura s-ar fi finalizat cu un rezultat diferit.

3. Al treilea motiv întemeiat pe faptul că includerea reclamantului pe lista de sancțiuni este contrară, ținând seama și de primul motiv, articolelor 6, 8, 16 și 17 din cartă, coroborate cu articolul 52 din aceasta.

4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea principiului securității juridice. Criteriile care stau la baza includerii persoanelor pe lista de sancțiuni sunt ambigui și inexacte și, în consecință, conduc la adoptarea unor decizii arbitrare.

([1]) Date confidențiale ocultate.

Acțiune introdusă la 30 mai 2022 – Korres/EUIPO – Naos (EST. KORRES 1996 HYDRA-BIOME)

(Cauza T-328/22)

(2022/C 303/65)

Limba în care a fost formulată acțiunea: greaca

Părțile

Reclamantă: Korres AE – Fysika Proionta (Metamorfosi, Grecia) (reprezentant: S. Tsimikalis, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Naos SAS (Aix-en-Provence, Franța)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: cerere de înregistrare a mărcii figurative EST. KORRES 1996 HYDRA-BIOME care desemnează Uniunea Europeană – cerere de înregistrare nr. 18 197 304

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei a cincea de recurs a EUIPO din 23 martie 2022 în cauza R 1410/2021-5

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate;

— obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

— Interpretarea și aplicarea greșite ale articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 2 iunie 2022 – TotalEnergies Marketing Nederland/Comisia

(Cauza T-332/22)

(2022/C 303/66)

Limba de procedură: neerlandeza

Părțile

Reclamantă: TotalEnergies Marketing Nederland NV (Haga, Țările de Jos) (reprezentant: C. van Heezik, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— Anularea Deciziei Comisiei din 23 martie 2022 din procedurile GESTDEM 2021/4203, 2021/4204, 2021/4205, 2021/4206 și 2021/4207 și în consecință documentele în discuție să fie făcute publice;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în prezenta procedură, inclusiv a cheltuielilor sale aferente asistenței juridice.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe omisiunea de către Comisie, în mod incorect și săvârșind o eroare de drept, a furnizării unui inventar și a unei motivări pentru neprezentarea unui inventar. Un refuz absolut al inventarului este excesiv, disproporționat și neconform cu obiectivul urmărit. În special, nu se înțelege modul în care comunicarea inventarului solicitat ar aduce atingere intereselor comerciale și activităților de inspecție, în sensul articolului 4 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001.

2. Al doilea motiv întemeiat pe aprecierea realizată de Comisie, în mod incorect și săvârșind o eroare de drept, potrivit căreia datele GESTDEM 2021/4203 și GESTDEM 2021/4204 trebuie să facă obiectul unei prezumții generale de confidențialitate. Reclamanta nu înțelege motivul pentru care o eventuală comunicare dintre Comisie și autoritatea de concurență din Țările de Jos ar trebui să facă parte din dosarul administrativ. Documentele care nu fac parte din dosarul administrativ nu pot *a priori* să facă obiectul unei asemenea prezumții.

Acțiune introdusă la 13 iunie 2022 – Aitana/EUIPO

(Cauza T-355/22)

(2022/C 303/67)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamantă: Aitana Actividades de Construcción y Servicios, SL (Alicante, Spania) (reprezentant: A. Martí Martín, avocat)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— recunoașterea aplicării legislației care reglementează contractul (Real Decreto-Ley 3/2022 ([1]))

— recunoașterea dreptului Aitana Actividades de Construcción y Servicios, SL (Aitana ACS, SL) la revizuirea prețurilor contractuale, în aplicarea doctrinei riscului imprevizibil (*Rebus Sic Stantibus*)

— recunoașterea dreptului Aitana ACS, SL la revizuirea prețurilor contractuale, în aplicarea principiului încrederii legitime.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe aplicarea supletivă a legii spaniole, ca lege care reglementează contractul.

   — În această privință, reclamanta susține că clauza I.10-1 din contract declară aplicabilă, cu titlu supletiv, legislația spaniolă. Real Decreto Ley 3/2022, din 1 martie 2022, este de aplicare supletivă. Este necesar să se recunoască dreptul la revizuirea prețurilor contractului, în temeiul prevederilor Real Decreto-Ley 3/2022.

2. Al doilea motiv întemeiat pe faptul că se impune ca prețurile contractului să fie actualizate, în aplicarea principiilor și normelor Uniunii Europene

   — În această privință, se susține că riscul imprevizibil, care generează o obligație excesiv de neroasă pentru o parte, trebuie să conducă la renegocierea contractului. Situația pandemiei Sars-Cov-2 și conflictul armat dintre națiunile ucraineană și rusă reprezintă, evident, un risc imprevizibil. Aceste situații au dus la o creștere extraordinară a prețurilor materialelor pe care Aitana ACS, SL nu le poate suporta în mod exclusiv.

3. Al treilea motiv întemeiat pe faptul că dreptul la revizuirea prețurilor nu aduce atingere contractului, nici principiilor transparenței și liberei concurențe

   — În această privință, reclamanta susține că clauza de limitare a revizuirii prețurilor nu include forța majoră sau riscul imprevizibil. Extinderea răspunderii contractuale la ipotezele unor cazuri fortuite necesită acceptarea expresă, care nu a avut loc. Actualizarea prețurilor, în conformitate cu articolul 172 din Regulamentul 2018/1046 ([2]), nu încalcă principiile transparenței și liberei concurențe.

4. Al patrulea motiv întemeiat pe faptul că trebuie recunoscut dreptul la actualizarea prețurilor contractului, în aplicarea principiului încrederii legitime

— În această privință, reclamanta arată că Oficiul European de Brevete a recunoscut temeinicia revizuirii prețurilor contractuale. În virtutea acestei recunoașteri, a continuat executarea contractului. Principiul încrederii legitime impune ca EUIPO să recunoască dreptul la revizuirea prețurilor.

([1]) Real Decreto ley 3/2022, de 1 de marzo, de medidas para la mejora de la sostenibilidad del transporte de mercancías por carretera y del funcionamiento de la cadena logística, y por el que se transpone la Directiva (UE) 2020/1057, de 15 de julio de 2020, por la que se fijan normas específicas con respecto a la Directiva 96/71/CE y la Directiva 2014/67/UE para el desplazamiento de los conductores en el sector del transporte por carretera, y de medidas excepcionales en materia de revisión de precios en los contratos públicos de obras (Decretul-lege regal 3/22, din 1 martie, privind măsuri de ameliorare a durabilității transportului rutier de mărfuri și a funcționării lanțului logistic și de transpunere a Directivei (UE) 2020/1057 a Parlamentului European și a Consiliului din 15 iulie 2020 de stabilire a unor norme specifice cu privire la Directiva 96/71/CE și la Directiva 2014/67/UE privind detașarea conducătorilor auto în sectorul transportului rutier și care prevede măsuri excepționale în materie de revizuire a prețurilor în contractele de lucrări publice] (Jurnalul Oficial spaniol 2022, nº 52, p. 24298).

([2]) Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 (JO 2018, L 193, p. 1).

Acțiune introdusă la 17 iunie 2022 – Timchenko/Consiliul

(Cauza T-361/22)

(2022/C 303/68)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Elena Petrovna Timchenko (Cologny, Elveția) (reprezentanți: T. Bontinck, S. Bonifassi și E. Fedorova, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— Anularea Deciziei (PESC) 2022/582/PESC a Consiliului din 8 aprilie 2022 ([1]), în măsura în care reclamanta este înscrisă la nr. 903 din anexa la această decizie;

— Anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2022/581 din 8 aprilie 2022 ([2]), în măsura în care reclamanta este înscrisă la nr. 903 din anexa la acest regulament;

— Obligarea Consiliului la plata sumei de 1 000 000 de euro cu titlu provizoriu în temeiul prejudiciului moral suferit de reclamantă;

— Obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la protecție jurisdicțională efectivă și a obligației de motivare a administrației.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere în legătură cu motivele invocate de Consiliu.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității și a drepturilor fundamentale, în ceea ce privește adoptarea unor măsuri restrictive față de reclamantă și ingerința nejustificată în drepturile fundamentale ale acesteia, care sunt garantate de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea tratatelor.

([1]) Decizia (PESC) 2022/582 a Consiliului din 8 aprilie 2022 de modificare a Deciziei 2014/145/PESC privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (JO 2022, L 110, p. 55).

([2]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/581 al Consiliului din 8 aprilie 2022 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 269/2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (JO 2022, L 110, p. 3).

Acțiune introdusă la 18 iunie 2022 – Bazhaev/Consiliul

(Cauza T-362/22)

(2022/C 303/69)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Musa Yusopovich Bazhaev (Moscova, Rusia) (reprezentanți: T. Bontinck, A. Guillerme și T. Payan, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei (PESC) 2022/582 ([1]) a Consiliului din 8 aprilie 2022 în măsura în care include numele reclamantului în anexa la Decizia 2014/145/PESC a Consiliului din 17 martie 2014;

— anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2022/581 ([2]) a Consiliului din 8 aprilie 2022 în măsura în care include numele reclamantului în anexa la Regulamentul (UE) nr. 2014/269 al Consiliului din 17 martie 2014;

— obligarea Consiliului la plata sumei de 1 000 000 de euro cu titlu provizoriu pentru prejudiciul moral suferit de reclamant;

— obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare si a dreptului la protecție jurisdicțională efectivă.

2. Al doilea motiv întemeiat pe o eroare manifestă de apreciere în ceea ce privește motivele invocate de Consiliu.

3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității și egalității de tratament.

4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea drepturilor fundamentale ale reclamantului.

([1]) Decizia (PESC) 2022/582 a Consiliului din 8 aprilie 2022 de modificare a Deciziei 2014/145/PESC privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (JO 2022, L 110, p. 55).

([2]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/581 al Consiliului din 8 aprilie 2022 privind punerea in aplicare a Regulamentului (UE) nr. 269/2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (JO 2022, L 110, p. 3).

Acțiune introdusă la 18 iunie 2022 – Shulgin/Consiliul

(Cauza T-364/22)

(2022/C 303/70)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Aleksandr Aleksandrovich Shulgin (Moscova, Rusia) (reprezentanți: T. Bontinck, F. Bélot, A. Guillerme și L. Burguin, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— Anularea Deciziei 2022/582/PESC a Consiliului din 8 aprilie 2022 ([1]), în măsura în care reclamantul este înscris la nr. 911 din anexa la această decizie;

— Anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2022/581 din 8 aprilie 2022 ([2]), în măsura în care reclamantul este înscris la nr. 911 din anexa la acest regulament;

— Obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea dreptului la protecție jurisdicțională efectivă și a obligației de motivare a administrației.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe o eroare vădită de apreciere în legătură cu motivele invocate de Consiliu.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității și a drepturilor fundamentale.

4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea principiului egalității de tratament.

([1]) Decizia (PESC) 2022/582 a Consiliului din 8 aprilie 2022 de modificare a Deciziei 2014/145/PESC privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (JO 2022, L 110, p. 55).

([2]) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2022/581 al Consiliului din 8 aprilie 2022 privind punerea în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 269/2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (JO 2022, L 110, p. 3).

Acțiune introdusă la 21 iunie 2022 – PT/Comisia

(Cauza T-367/22)

(2022/C 303/71)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: PT (reprezentant: S. Orlandi, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei din 4 octombrie 2021 prin care autoritatea abilitată să încheie contractele a calculat și lichidat drepturile de pensie pentru limită de vârstă ale reclamantei, întrucât drepturile de pensie ale reclamantei transferate în sistemul de pensii al instituțiilor Uniunii Europene care nu produc efecte asupra pensiei sale nu îi sunt restituite;

— obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv întemeiat pe o excepție de nelegalitate a articolul 77 al patrulea paragraf din Statutul funcționarilor Uniunii Europene (denumit în continuare „statutul"). Reclamanta susține că această dispoziție nu prevede rambursarea drepturilor de pensie transferate atunci când acestea nu sunt luate în considerare la calcularea cuantumului pensiei care trebuie plătită.

2. Al doilea motiv întemeiat pe nelegalitatea dispozițiilor generale de punere în aplicare a articolelor 11 și 12 din anexa VIII la statut, referitoare la transferul drepturilor de pensie. Potrivit reclamantei, aceste dispoziții nu prevăd restituirea drepturilor transferate care au dat naștere unui „spor" în sistemul de pensii al instituțiilor Uniunii Europene, atunci când acest „spor" nu dă naștere niciunei majorări a pensiei plătite.

3. Al treilea motiv întemeiat pe existența unei îmbogățiri fără justă cauză. Reclamanta susține că lipsa unui temei legal care să prevadă restituirea drepturilor de pensie transferate care nu produc efect atunci când se aplică mecanismul minimului de subzistență prevăzut la articolul 77 al patrulea paragraf din statut dă naștere în fapt unei îmbogățiri fără justă cauză a Uniunii Europene.

Acțiune introdusă la 22 iunie 2022 – Cassa Centrale/EUIPO – Bankia (BANQUÌ)

(Cauza T-368/22)

(2022/C 303/72)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Cassa Centrale Banca – Credito Cooperativo Italiano SpA (Trento, Italia) (reprezentanți: J. Graffer, G. Locurto și A. Ottolini, avocați)

Pârât: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Bankia, SA (Madrid, Spania)

Datele privind procedura în fața EUIPO

Solicitantul mărcii în litigiu: reclamanta

Marca în litigiu: cererea de înregistrare a mărcii Uniunii Europene verbale BANQUÌ – cererea de înregistrare nr. 17 889 900

Procedura care s-a aflat pe rolul EUIPO: procedură de opoziție

Decizia atacată: Decizia Camerei întâi de recurs a EUIPO din 11 aprilie 2022 în cauza R 1318/2021-1

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei atacate, odată cu declararea semnelor ca fiind diferite și cu admiterea cererii de opoziție la înregistrare,

— obligarea părților adverse la plata cheltuielilor de judecată.

Motivul invocat

— încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) 2017/1001 al Parlamentului European și al Consiliului.

Acțiune introdusă la 27 iunie 2022 – Montanari/EUCAP Sahel Niger

(Cauza T-371/22)

(2022/C 303/73)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Marco Montanari (Reggio Emilia, Italia) (reprezentanți: S. Rodrigues și A. Champetier, avocați)

Pârâtă: EUCAP Sahel Niger (Niamey, Nigeria)

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

— declararea prezentei acțiuni ca admisibilă și fondată;

în consecință,

— anularea deciziei din 28 aprilie 2022, în măsura în care respinge cererea de despăgubire formulată de reclamant la data de 4 februarie 2022;

— obligarea pârâtei la repararea prejudiciilor moral și material suferite de reclamant, evaluate *ex aequo et bono* la suma de 10 000 de euro și, respectiv, de 964 800 de euro,

— obligarea pârâtei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe nerespectarea dreptului la sănătate și la demnitate al angajatului și pe faptele de hărțuire morală suferite de reclamant.

2. Al doilea motiv întemeiat pe nerespectarea dreptului la bună administrare și a obligației de solicitudine.

Ordonanța Tribunalului din 21 iunie 2022 – BAE Systems/Comisia

(Cauza T-773/19) [1]

(2022/C 303/74)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a doua a dispus radierea cauzei.

[1] JO C 45, 10.2.2020.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații
al Uniunii Europene
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO